

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2018/1498 НА КОМИСИЯТА

от 21 декември 2017 година

относно държавната помощ и мерките SA.38613 (2016/C) (ex 2015/NN), приведени в действие от Италия за *Ilva S.p.A. in Amministrazione Straordinaria*

(нотифицирано под номер C(2017) 8391)

(само текстът на италиански език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените по-горе членове ⁽¹⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) След подаването на две официални жалби на 11 и 14 април 2014 г. от конкуренти (които желаят тяхната самоличност да не се разкрива) Комисията започна предварително разследване във връзка с предполагаеми мерки за подкрепа в полза на италианския производител на стомана *Ilva S.p.A. in Amministrazione Straordinaria* („Ilva“). *Wirtschaftsvereinigung Stahl* (Федерацията на немските производители на стомана — „WV Stahl“) и Eurofer (Европейската асоциация на производителите на стомана) също подадоха официални жалби съответно на 10 април 2015 г. и 24 юни 2015 г. Тези жалбоподатели бяха подкрепени на 25 юни 2015 г. от Британската асоциация на производителите на стомана.
- (2) С писмо от 20 януари 2016 г. Комисията уведоми Италия, че е взела решение да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-долу „ДФЕС“) по отношение на четири мерки за подкрепа, предоставени в полза на Ilva. С писмо от 13 май 2016 г. Комисията уведоми Италия за разширяването на обхвата на процедурата с включването на пета мярка за подкрепа.
- (3) Решението на Комисията да открие официалната процедура по разследване (наричано по-долу „решението за откриване на процедурата“) и решението на Комисията да разшири обхвата на процедурата до пета мярка, (наричано по-долу „решението за разширяване“) бяха публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽²⁾. Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си относно мерките.
- (4) Италия представи мнения относно решенията за откриване и разширяване на процедурата с писма от 3 март и 26 юли 2016 г.
- (5) Комисията получи мнения и от заинтересованите страни. Тя ги препрати на Италия, на която беше дадена възможност да отговори. Нейните мнения бяха получени с писмо от 29 юли 2016 г.
- (6) Комисията поиска допълнителна информация от Италия с писма от 24 февруари 2016 г., 4 май 2016 г., 30 септември 2016 г., 1 февруари 2017 г. и 8 септември 2017 г. Италия отговори на тези искания за информация съответно на 10 март 2016 г., 13 май 2016 г., 8 ноември 2016 г., 10 март 2017 г. и 16 октомври 2017 г.
- (7) След като беше информирана за решението на Италия да предложи активите на Ilva за продажба, Комисията поиска от Италия да назначи независимо контролиращо доверено лице, чиято роля беше да докладва на Комисията относно организацията и изпълнението на процеса на продажба. Контролиращото доверено лице изпрати доклади до Комисията на 15 юни 2016 г., 3 октомври 2016 г., 13 и 14 декември 2016 г., 1 февруари 2017 г. и 22 февруари 2017 г., 30 юни 2017 г., а окончателния си доклад за процеса на продажба представи на 20 юли 2017 г. Италианските органи също така уведомиха Комисията за резултата от тръжната процедура с писмо от 7 юни 2017 г., като представиха допълнителна информация относно процеса на продажба на 24 юли 2017 г.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 22.4.2016 г., стр. 37 и ОВ С 241, 1.7.2016 г., стр. 12.

⁽²⁾ Срв. бележка под линия 1.

2. ОПИСАНИЕ

2.1. Получателят на помощта

- (8) Ilva е един от най-големите производители на стомана в Европа, занимаващи се с производството, преработката и продажбата на продукти от въглеродна стомана, наред с другото, чрез управление на промишлени предприятия от национален стратегически интерес, както е определено в член 1 от Декрет-закон № 207 от 3 декември 2012 г., преобразуван с изменения в Закон № 231 от 24 декември 2012 г. („Декрет-закон № 207/2012“). Дружеството е собственост на семейство Riva от 1996 г., а преди това е било под контрола на Италианската държава чрез *Istituto la Ricostruzione Industriale* (IRI). До 2016 г. в Ilva работеха 14 000 души, от които почти 11 000 служители в основния му производствен обект в Таранто (регион Пулия). Ilva има също така и други производствени единици в Италия и търговски обекти във Франция, Тунис и Гърция.
- (9) Ilva произвежда продукти от въглеродна стомана, включени в списъка на продуктите, с който се определя стоманодобивният сектор, както е предвидено в приложение IV към Насоките за регионалната помощ за периода 2014—2020 г., букви а)—д) ⁽³⁾.
- (10) С [...] ^(*) тона годишен производствен капацитет на завода на Ilva в Таранто се падат приблизително 9,8 % от общия производствен капацитет на Съюза за въглеродна стомана ⁽⁴⁾. При сегашното извънредно управление и екологични ограничения Ilva е работило на [...] от номиналната си мощност (три работещи пещи от пет). Дружеството е произвело 5,8 милиона тона въглеродна стомана през 2016 г. ⁽⁵⁾, равняващи се на приблизително 65 % от италианското производство на въглеродна стомана и приблизително на 7 % от производството на въглеродна стомана в Съюза. Ilva продава предимно в Италия ([...]), след това в други европейски ([...]) и трети държави ([...]) ⁽⁶⁾.
- (11) Районът на Таранто, където работи основният производствен обект на Ilva, е силно замърсена. Тестовите показват силно замърсяване на въздуха, почвата, повърхностните и подпочвените води, както в рамките на обекта на Ilva, така и в близките населени райони на град Таранто, със сериозни последици за човешкото здраве и околната среда ⁽⁷⁾. Ilva, както и неговите основни акционери и бивши ръководители, са обвинени в Италия за предполагаема екологична катастрофа ⁽⁸⁾. Ilva също така е предмет на процедура за нарушение, открита от Комисията срещу Италия ⁽⁹⁾. След две официални уведомителни писма ⁽¹⁰⁾ на 16 октомври 2014 г. Комисията изпрати своето мотивирано становище („мотивираното становище“) на Италия за нарушение на Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹¹⁾ и Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹²⁾, които определят правилата за държавите членки при издаването на екологични разрешителни за промишлени инсталации.
- (12) В разгара на този екологичен проблем предишното ръководство на Ilva е трябвало да се оттегли от управлението на дружеството и да бъде заменено през юни 2013 г. от извънреден комисар, назначен от правителството ⁽¹³⁾. Мандатът на извънредния комисар е бил да гарантира продължаването на промишлената дейност, като същевременно използва ресурсите на дружеството за покриване на разходите, свързани с щетите за здравето и околната среда, причинени от минали нарушения на екологичното разрешително на Ilva. В този контекст Съветът на министрите е одобрил на 14 март 2014 г. „екологичен план“, изготвен с цел предотвратяване на замърсяването и модернизирание на завода в съответствие с екологичното разрешително ⁽¹⁴⁾. Съгласно този план през 2014 г. общата стойност на инвестициите, необходими за привеждането на завода в Таранто в съответствие с изискванията на екологичното разрешително, е била [...] EUR.
- (13) Като се има предвид все по-нестабилното финансово положение на Ilva, на 5 януари 2015 г. италианското правителство е приело Декрет-закон № 1/2015, с който е стартирало *ad hoc* производство по несъстоятелност за Ilva. Тази *ad hoc* процедура е била разработена въз основа на така наречения закон на *Marzano*, специален закон за

⁽³⁾ ОВ С 209, 23.7.2013 г., стр. 1.

^(*) [...] поверителна информация

⁽⁴⁾ Производствен капацитет съгласно оценки на Ilva и Eurofer.

⁽⁵⁾ Съгласно презентацията, направена от извънредните комисари на Ilva пред Италианската камара на депутатите на 10 януари 2017 г.: <http://www.gruppoilva.com/it/media/media/comunicazioni-dei-commissari>.

⁽⁶⁾ Съгласно вътрешни данни на Ilva за 2015 г.

⁽⁷⁾ Вж. http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-1151_en.htm

⁽⁸⁾ Наказателно производство № 938/2010 R.G.

⁽⁹⁾ Процедура за нарушение № 2013/2177.

⁽¹⁰⁾ През септември 2013 г. и през април 2014 г.

⁽¹¹⁾ Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 8).

⁽¹²⁾ Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).

⁽¹³⁾ Въз основа на Декрет-закон № 61/2013 от 4 юни 2013 г., преобразуван в Закон № 89/2013 на 3 август 2013 г. Закон № 89/2013 е бил допълнително изменен на 10 декември 2013 г. с член 7 от Декрет-закон № 136/2013, преобразуван в Закон № 6/2014 на 6 февруари 2014 г.

⁽¹⁴⁾ Вж. Официален вестник № 105 от 8 май 2014 г., достъпен на адрес: <http://www.gazzettaufficiale.it/eli/id/2014/05/08/14A03637/sq>

несъстоятелността, уреждащ извънредното управление на големи предприятия в затруднено положение, на които са възложени основни обществени услуги. В резултат на това съдът в Милано е обявил Ilva в несъстоятелност на 30 януари 2015 г. ⁽¹⁵⁾ Общият дълг, посочен в декларацията за несъстоятелност, е в размер на 2,9 милиарда евро. Правителството е назначило трима извънредни комисари за управлението на дружеството. Декрет-закон № 1/2015 е бил преобразуван в Закон № 20/2015 на 3 март 2015 г. с изменения ⁽¹⁶⁾.

- (14) На 4 декември 2015 г. италианските органи информираха Комисията за приемането на същата дата на Декрет-закон № 191/2015, озаглавен „*Disposizioni urgenti per la cessione a terzi dei complessi aziendali del Gruppo Ilva*“ („Разпоредби със спешен характер за прехвърлянето на трети страни на производствените комплекси на групата Ilva“). Декрет-законът е бил преобразуван в Закон № 13/2016 на 1 февруари 2016 г. с изменения ⁽¹⁷⁾. Член 1 от Декрет-закона предвижда продажбата на активите на Ilva чрез прозрачна и недискриминационна обществена процедура до 30 юни 2016 г., за да се гарантира липса на приемственост с предишното дружество. На 5 януари 2016 г. извънредните комисари на Ilva са публикували покана за заявяване на интерес по отношение на прехвърлянето на стопански дейности, собственост на Ilva и други дружества от същата група. Двадесет и пет заинтересовани страни са били допуснати до предварителния етап на надлежна проверка, след което са били сформирани консорциуми за представяне на официални оферти до 30 юни 2016 г. На 30 юни 2016 г. двама оференти са били допуснати до последния етап от тръжната процедура: i) консорциум, воден от глобалното стоманодобивно дружество ArcelorMittal, в допълнение към италианския производител на стомана Marcegaglia и банката Intesa Sanpaolo като членове („консорциум АМ“); и ii) така нареченият консорциум Acciaitalia („консорциум Acciaitalia“), сформирани, наред с другото, от италианския производител на стомана Arvedi, индийското стоманодобивно дружество Jindal Steel и държавната инвестиционна банка Cassa di Risparmio di Padova e Rovigo (CDP).
- (15) Процесът на продажба е претърпял известно забавяне. Накрая, на 26 май 2017 г., комисарите на Ilva са препоръчали активите на Ilva да се предоставят на консорциум АМ, който е предложил цена от 1,8 милиарда евро ⁽¹⁸⁾. Тази препоръка е била изпълнена от министъра на икономическото развитие, който е издал указа за окончателното решение в полза на консорциум АМ на 5 юни 2017 г. ⁽¹⁹⁾ Приключването на сделката все още е в очакване на разрешение от Комисията за сливането. В това отношение на 21 септември 2017 г. консорциум АМ е уведомил за сделката Комисията, която на 8 ноември 2017 г. е решила да започне задълбочено разследване ⁽²⁰⁾.

2.2. Описание на оценяваните мерки

- (16) Италианските органи са приели и изменили различни мерки за подкрепа на Ilva. Настоящото решение се отнася до петте мерки, които бяха предмет на решенията за откриване и разширяване на процедурата:
- а) мярка 1: прехвърлянето на активите, заповирано по време на наказателното производство срещу предишните собственици на Ilva
 - б) мярка 2: законът за подлежащите на предварително приспадане заеми, прилаган спрямо частен заем в размер на 250 милиона евро;
 - в) мярка 3: държавната гаранция по заем от 400 милиона евро
 - г) мярка 4: споразумението за уреждане на сметки с Fintecna;
 - д) мярка 5: заемът от държавата в размер на 300 милиона евро

2.2.1. Мярка 1: прехвърлянето на активите, заповирано по време на наказателното производство срещу предишните собственици на Ilva

- (17) Някои членове на семейство Riva, които преди това са участвали в управлението на Ilva, са били обвинени от италианските съдилища в различни нарушения, свързани с измами. През май 2013 г. национален съдия е наложил запов (sequestro preventivo) ликвидни активи на стойност [...] EUR, собственост на семейство Riva („активите на Riva“), в очакване на наказателното производство срещу тях.

⁽¹⁵⁾ http://www.gruppoilva.com/sites/ilvacorp/files/document_attachments/acq_res.pdf

⁽¹⁶⁾ Текстът на Декрет-закона, преобразуван в закон, е достъпен на адрес: <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2015-01-05;1!vig=>

⁽¹⁷⁾ Текстът на Декрет-закона, преобразуван в закон, е достъпен на адрес: <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2015-12-04;191!vig=>

⁽¹⁸⁾ <http://www.gruppoilva.com/it/press-release/2017-05-26/comunicato-stampa>

⁽¹⁹⁾ <http://www.sviluppoeconomico.gov.it/index.php/it/194-comunicati-stampa/2036649-calenda-firma-il-decreto-di-aggiudicazione-del-complesso-industriale-del-gruppo-ilva-ad-am-investco-italy>

⁽²⁰⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-4485_en.htm

- (18) Съгласно общото наказателно-процесуално законодателство в Италия активите, заповорани в контекста на наказателно производство, трябва да бъдат прехвърлени в така наречения фонд „Правосъдие“ (*Fondo Unico di Giustizia*), фонд на италианското Министерство на правосъдието, който играе ролята на „попечител“ (*custode ex lege*) до приключването на наказателното производство. Управлението на фонда е гарантирано от Equitalia Giustizia S.p.A. („Equitalia“) ⁽²¹⁾. Съгласно инвестиционния мандат на Equitalia ликвидните активи, държани от *Fondo Unico di Giustizia*, е можело само да бъдат депозирани в разплащателни сметки с подходящи равнища на сигурност и надеждност или да бъдат инвестирани в италиански държавни облигации ⁽²²⁾. По време на цялото съдебно производство заповораните суми остават притежание на първоначалните собственици, които не могат да се разпоредят с тях.
- (19) По отношение на активите на Riva в член 3, параграф 1 от Декрет-закон № 1/2015 е въведена *ad hoc* разпоредба, съгласно която тези активи могат да бъдат прехвърлени на Ilva преди края на наказателното производство ⁽²³⁾. Съгласно тази разпоредба прехвърлянето е трябвало да се извърши при определени условия. Ilva първо е щяла да издаде облигации, равняващи се на стойността на активите на Riva. Фондът *Fondo Unico di Giustizia* след това е щял да използва активите на Riva, предоставени на негово доверително управление, за да се запише за тези облигации. В резултат на това облигациите на Ilva са щели да заменят активите на Riva в сметките на *Fondo Unico di Giustizia* като обезпечение в контекста на текущото наказателно производство. В същия декрет-закон е посочено, че получените от Ilva пари след прехвърлянето е трябвало да бъдат използвани за прилагането на неговия екологичен план.
- (20) На 11 май 2015 г., посредством съдебно постановление (*Decreto di Trasferimento*), националният съдия е разпоредил прехвърлянето на активите на Riva. Въпреки това прехвърлянето в полза на *Fondo Unico di Giustizia* не е могло да се осъществи, тъй като активите на Riva са били пазени от семейство Riva в банкови сметки извън Италия ⁽²⁴⁾, а чуждестранните съдилища с юрисдикция върху тези сметки последователно са отказвали прехвърлянето на активите в Италия ⁽²⁵⁾.
- (21) Ситуацията е претърпяла развитие, когато през декември 2016 г. семейство Riva и Ilva са постигнали споразумение за уреждане на сметки, с което съответните членове на семейство Riva са дали съгласието си активите на Riva, държани от тях в техни чуждестранни банкови сметки, да бъдат окончателно предоставени на Ilva в правната форма, предвидена в член 3, параграф 1 от Декрет-закон № 1/2015. [...]. Според италианските органи исконето на Ilva за щети срещу семейство Riva са могли да достигнат приблизително [...] EUR. В допълнение към 1,1 милиарда евро, които са били обект на заповор и са били отделени по закон за екологичния план, семейство Riva също така се е съгласило да предостави на Ilva допълнителна сума от 145 милиона евро в подкрепа на неговата стопанска дейност. В резултат на това споразумение за уреждане на сметки активите на Riva са били репатрирани в Италия ⁽²⁶⁾ и прехвърлени във *Fondo Unico di Giustizia*, който на 13 и 22 юни 2017 г. е записал новоемитирани от Ilva облигации на обща стойност [...] EUR.

2.2.2. Мярка 2: законът за подлежащите на предварително приспадане заеми

- (22) Съгласно пресата през май 2014 г. Ilva е имало трудности при плащането на заплатите и на доставчиците ⁽²⁷⁾. Пресата е съобщила, че банките изглежда не са имали желание да предоставят временен заем, който да покрие нуждите от ликвидни средства на дружеството ⁽²⁸⁾. Изглежда също така, че през цялата 2014 г. италианските органи (и по-специално чрез министерството на икономическото развитие и регионалните органи на Пулия) са участвали пълноценно в срещите и дискусиите с финансовите институции във връзка с отпускането на такъв заем ⁽²⁹⁾.

⁽²¹⁾ Съгласно член 2, параграф 4 от Декрет-закон № 143/2008.

⁽²²⁾ В това отношение вж. http://www.giustizia.it/giustizia/it/mg_2_9_1.wp

⁽²³⁾ Правното основание първоначално е било включено в член 1, параграф 11 *quinquies* от Декрет-закон № 61/2013, който е бил изменен през декември 2013 г., през август 2014 г. и накрая през март 2015 г.

⁽²⁴⁾ [...]

⁽²⁵⁾ Вж. <http://www.ilsole24ore.com/art/notizie/2015-11-24/ilva-giudici-svizzera-no-rientro-italia-12-miliardi-riva-171441.shtml> и <http://www.repubblica.it/economia/finanza/2015/11/24/news/ilva annullato il sequestro da un miliardo in svizzera-128062132/>

⁽²⁶⁾ Вж. <http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2017-05-24/ilva-firmata-transazione-il-rientro-fondi-svizzera-131344.shtml>

⁽²⁷⁾ Вж. <http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-05-12/ilva-taranto-stipendi-salvi-ma-resta-crisi-finanziaria-123429.shtml?uid=ABUglaHB>.

⁽²⁸⁾ Вж. http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-07-03/ilva-aggrappata-prestito-ponte-063934_PRV.shtml?uid=ABpE6DXB&fromSearch.

⁽²⁹⁾ Вж. „*incontro di ieri a Palazzo Chigi tra rappresentanti degli istituti di credito e Governo – il sottosegretario alla presidenza, Graziano Del Rio, il ministro e il vice ministro dello Sviluppo economico, rispettivamente Federica Guidi e Claudio De Vincenti – non ha portato i segnali che l'azienda attende in modo da attenuare la propria crisi finanziaria*“, съобщено от <http://www.ilsole24ore.com/art/notizie/2014-05-14/ilva-nessuna-concessione-un-prestito-ponte-132300.shtml?uid=ABPqs9HB>; Вж. също така статията от май 2014 г.: <http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-05-12/ilva-taranto-stipendi-salvi-ma-resta-crisi-finanziaria-123429.shtml?uid=ABUglaHB>: „*L'Iva ha avanzato la richiesta ed ha avviato la trattativa con le banche che viene seguita anche dal Governo*“.

- (23) На 11 август 2014 г. Италия измени член 12, алинея 5 от Декрет-закон № 101/2013, така че заемите, отпуснати на предприятия със стратегическо национално значение, поставени под извънредно управление за изпълнение на планове за предприемането на корективни мерки в областта на екологията и здравеопазването, да са квалифицирани по изключение като подлежащи на предварително приспадане ⁽³⁰⁾. Подлежащите на предварително приспадане заеми получават привилегията за възстановяване от масата на несъстоятелността на неплатежоспособно предприятие с приоритет пред другите заеми и задължения на кредиторите на това предприятие. Положението на Ilva е съответствало на посоченото в закона определение и съответно заемите към Ilva е можело занапред да бъдат квалифицирани като подлежащи на предварително приспадане ⁽³¹⁾.
- (24) Един месец след това изменение на закона, на 11 септември 2014 г., три частни банки са се съгласили да предоставят на Ilva заем в размер на 250 милиона евро ⁽³²⁾. При изтичането на срока за погасяване на 28 февруари 2015 г. Ilva не е възстановило заема.

2.2.3. *Мярка 3: държавната гаранция по заем от 400 милиона евро*

- (25) С член 3, параграф 16 от Декрет-закон № 1/2015 на Ilva се позволи да договори със заинтересовани банки подлежащ на предварително приспадане заем на стойност 400 милиона евро, обезпечен с държавна гаранция. Заемът трябваше да се използва за изпълнението на екологичния план на Ilva ⁽³³⁾.
- (26) С указ на 30 април 2015 г. Министерството на икономиката и финансите издаде държавната гаранция с премия от 3,12 % на година.
- (27) След издаването на държавната гаранция на 27 май 2015 г. три финансови институции са се съгласили да отпуснат на Ilva заем в размер на 400 милиона евро, разпределени, както следва: 330 милиона евро от CDP, 50 милиона евро от Intesa Sanpaolo и 20 милиона евро от Banco Popolare. Intesa Sanpaolo и Banco Popolare са същите две частни банки, които са били замесени в мярката 2.
- (28) Заемът в размер на 400 милиона евро е бил отпуснат на четири последователни транша от 100 милиона евро, съответно на 10 юни, 9 октомври, 10 декември и 28 декември 2015 г. Към него се прилага годишна лихва в размер на 6-месечен Euribor + [...], изплащана на шестмесечие, и трябва да бъде възстановен [...] след отпускането с първоначален гратисен период от [...].

2.2.4. *Мярка 4: споразумението за уреждане на сметки с Fintecna*

- (29) По време на приватизацията на Ilva през 1995 г. държавното дружество IRI се е съгласило съгласно член 17.7 от приватизационния договор да гарантира бъдещите искиове за екологични щети, които са настъпили преди приватизацията, до [...] LIT, плюс лихви (т.е. около [...] EUR към момента и [...] EUR, без лихви, или [...] EUR, с включени лихви, към 31 декември 2014 г.). В приватизационния договор е било определено крайният срок за количествено определяне на тези екологични щети да бъде 31 декември 1996 г. На 16 април 1996 г. IRI е стартирало арбитражна процедура относно продажната цена. Тази процедура е била приключена през 2000 г. без уреждане на спора относно отговорността за екологичните щети. На 6 май 1996 г. Ilva е стартирало успоредна арбитражна процедура относно отговорността за екологичните щети, която обаче не е била приключена.
- (30) През 2002 г. държавното дружество Fintecna е станало правоприменник на IRI. От 2012 г. Fintecna е 100 % собственост на CDP, което е 100 % собственост на държавата. Финансовите отчети и управлението на активите на Fintecna са обект на проверки от магистрат, назначен от Италианската сметна палата, който присъства на заседанията на управителните и надзорните органи, съгласно членове 7 и 12 от Закон № 259/1958.
- (31) В контекста на прехода от IRI към Fintecna през 2002 г. предишното ръководство на IRI е решило да задели сумата от [...] EUR като приблизителна оценка за екологичните щети, причинени от Ilva.
- (32) На 12 юни 2008 г. Ilva и Fintecna са подписали протокол от среща (*verbale di incontro*), на която те са се съгласили, че основните нерешени въпроси, свързани с околната среда, са засягали завода в Таранто. В този контекст страните са се съгласили, че разделянето на разходите между тях може да се извърши едва след като тези разходи бъдат определени. Междувременно чрез проектоспоразумение от 3 декември 2008 г. Министерството на околната среда, съвместно с други публични органи, е определило начин за уреждане на споровете въз основа на оценка на разходите за почистване на подземните води и отстраняване на екологичните щети. Това количествено определяне изрично е изключвало произтичащите от замърсяване на въздуха щети, причинени на трети страни.

⁽³⁰⁾ Член 22в от Закон № 116/2014 за изменение и преобразуване в закон на Декрет-закон № 91/2014 от 24 юни 2014 г.

⁽³¹⁾ Въз основа на член 1, параграф 1 от Декрет-закон № 61/2013, във връзка с член 1 от Декрет-закон № 207/2012 от 3 декември 2012 г., преобразуван в закон на 24 декември 2012 г. със Закон № 231/2012.

⁽³²⁾ Intesa Sanpaolo S.p.A., Unicredit S.p.A. и Banco Popolare Società Cooperativa.

⁽³³⁾ „L'organo commissariale di ILVA S.p.A. al fine della realizzazione degli investimenti necessari al risanamento ambientale, nonché di quelli destinati ad interventi a favore di ricerca, sviluppo e innovazione, formazione e occupazione, nel rispetto della normativa dell'Unione europea in materia, è autorizzato a contrarre finanziamenti per un ammontare complessivo fino a 400 milioni di euro, assistiti dalla garanzia dello Stato. Il predetto finanziamento è rimborsato dall'organo commissariale in prededuzione rispetto agli altri debiti (...).“

- (33) Ilva е изпратило няколко известия до Fintecna, последните от които на 2 май 2011 г. и 10 юни 2013 г. Fintecna е отхвърлило всякаква отговорност, особено по отношение на свързаните със замърсяване на въздуха щети, причинени на трети страни.
- (34) По време на изготвянето на финансовите отчети за 2011 г. компетентните служби на Fintecna са изчислили обезщетението, дължимо на Ilva, на [...] EUR, коригирано на [...] EUR през 2014 г.
- (35) На 19 декември 2013 г. министърът на околната среда е приел министерско разпореждане (*provvedimento*), с което налага на Fintecna да обезвреди отпадъците, намиращи се на територията на Ilva. Министерското разпореждане е било оспорено пред Регионалния административен съд (*Tribunale Amministrativo Regionale*) на регион Пулия. Министерското разпореждане е било анулирано на процедурни основания на 14 ноември 2014 г. Въпреки това съдът е заключил по същество, че замърсяващата дейност определено е била извършена преди 1995 г. и следователно е била отговорност на Fintecna.
- (36) С член 3, параграф 5 от Декрет-закон № 1/2015 извънредният комисар на Ilva е упълномощен да уреди спора с Fintecna относно екологичните щети, посочени в член 17.7 на приватизационния договор от 1995 г., в срок от 60 дни след влизането в сила на Декрет-закон № 1/2015. В същия член е определен размерът на споразумението на 156 милиона евро и е посочено, че това споразумение следва да бъде крайно и окончателно ⁽³⁴⁾.
- (37) На 12 януари 2015 г. Fintecna е наела независим правен консултант, който да му съдейства при договарянето на споразумението за уреждане на сметки с Ilva. Този експерт е представил своето правно становище на 3 март 2015 г., в което потвърждава, че уреждането на спора срещу заплащане на 156 милиона евро е в рамките на максималния лимит, определен в приватизационния договор, и също така под собствените прогнози на Fintecna.
- (38) Fintecna е поискало правно становище от втори консултант относно i) вече направени предишни плащания към Ilva в контекста на миналия арбитраж и ii) първоначалната дата за изчисляване на лихви върху гарантираната сума. Становището е било представено на 16 февруари 2015 г. Според него i) Fintecna не е извършило никакви плащания към Ilva в контекста на минали арбитражни процедури относно прилагането на член 17.7 от приватизационния договор и ii) лихви се дължат от 1996 г.
- (39) След преобразуването в закон на Декрет-закон № 1/2015 на 4 март 2015 г., Съветът на директорите на Fintecna е решил да уреди спора, като се вземат предвид правните становища на двамата консултанти. Съветът на директорите е подчертал окончателния характер на уреждането на спора също и спрямо трети страни (напр. спрямо кредиторите на Ilva в случай на несъстоятелност и други потенциални претенции за екологични щети към Fintecna) и факта, че максималната експозиция, произтичаща от приватизационния договор, ще съответства на [...] EUR, без лихвите, или [...] EUR, с включени лихви. В решението на Съвета на директорите е отчетено положителното становище на акционера на Fintecna — CDP, в съответствие с точка 8.3.2 от Наредбата за упражняване на контролната дейност в групата на CDP (*Regolamento per l'esercizio dell'attività di direzione e coordinamento sulle società partecipate del gruppo CDP*).
- (40) Следователно Fintecna е уредило спора с Ilva на 5 март 2015 г. На 6 март 2015 г. 156 милиона евро са били преведени на Ilva.
- (41) Съгласно съвместното съобщение за пресата на CDP и Fintecna от 11 март 2015 г. сделката е осъществена „с цел прилагане на член 3, параграф 5 от Декрет-закон № 1 от 5 януари 2015 г., преобразуван с изменения в Закон № 20 от 4 март 2015 г. („Декретът за Ilva“)“ ⁽³⁵⁾.

2.2.5. Мярка 5: заемът от държавата в размер на 300 милиона евро

- (42) Както е обяснено в съображение 14, на 4 декември 2015 г. италианските органи информираха Комисията за приемането на същата дата на Декрет-закон № 191/2015. В допълнение към разпоредбите относно продажбата на активите на Ilva в член 1, параграф 3 от този декрет-закон държавата е упълномощена да предостави на Ilva заем в размер на 300 милиона евро чрез министерско постановление при годишна лихва в размер на 6-месечен

⁽³⁴⁾ „Allo scopo di definire tempestivamente le pendenze tuttora aperte, il commissario straordinario, entro sessanta giorni dell'entrata in vigore del presente decreto, è autorizzato a sottoscrivere con FINTECNA S.p.A., in qualità di avente causa dell'IRI, un atto convenzionale di liquidazione dell'obbligazione contenuta nell'articolo 17.7 del contratto di cessione dell'ILVA Laminati Piani (oggi ILVA S.p.A.). La liquidazione è determinata nell'importo di 156.000.000 di euro, ha carattere definitivo, non è soggetta ad azione revocatoria e preclude ogni azione concernente il danno ambientale generatosi, relativamente agli stabilimenti produttivi ceduti dall'IRI in sede di privatizzazione dell'ILVA Laminati Piani (oggi ILVA S.p.A.), antecedentemente al 16 marzo 1995. Le somme rinvenienti di detta operazione affluiscono nella contabilità ordinaria del Commissario straordinario.“

⁽³⁵⁾ Съобщението за пресата е достъпно на адрес: http://www.cdp.it/static/upload/com/0000/comunicato-n-12-del-11-03-2015_fintecna-ilva.pdf

Euribor + 300 базисни пункта, с цел да се отговори на спешните нужди на Ilva от ликвидни средства. Съгласно Декрет-закона заемът е трябвало да бъде върнат от приобретателя на активите на Ilva 60 дни след обявяването от компетентния национален съд на прекратяването на дейността на Ilva съгласно член 73 от Декрет-закон № 270/99 след окончателната продажба на активите на дружеството.

- (43) Министерското постановление за отпускането на заема на Ilva беше прието на 15 декември 2015 г. и сумата беше изплатена на 23 декември 2015 г. В Министерското постановление е уточнено, че заемът е бил предоставен на извънредното управление на Ilva.
- (44) На 9 юни 2016 г. италианското правителство прие Декрет-закон № 98/2016 за изменение на Декрет-закон № 191/2015. Съгласно член 1, параграф 1, буква а) от Декрет-закона задължението за връщане на заема в размер на 300 милиона евро е било прехвърлено от приобретателя на активите на Ilva на самото Ilva. Декрет-законът е бил преобразуван в Закон № 151/2016 на 1 август 2016 г. с изменения ⁽³⁶⁾.
- (45) На 29 декември 2016 г. италианското правителство е приело Декрет-закон № 243/2016, който на 27 февруари 2017 г. е преобразуван с изменения в Закон № 18/2017 ⁽³⁷⁾. С член 1, параграф 1, буква б) от Декрет-закона се удължава срокът на извънредното управление на Ilva след датата на приключване на прехвърлянето на активите, така че да се позволи на извънредните комисари на Ilva да определят и изпълнят допълнителни мерки за почистване в области, които не са поети от приобретателя. В резултат на това приемането на указа за обявяване на прекратяването на дейността на Ilva съгласно член 73 от Законодателен декрет № 270/99 е било отложено до бъдещата дата на пълно изпълнение на гореспоменатите дейности за почистване. Въпреки това, за да се избегне същевременно отлагане на окончателната дата за погасяване на заема от 300 милиона евро, в член 1, параграф 1, буква а) от Декрет-закона е променена датата за връщане на заема на 60 дни след окончателната продажба на активите на Ilva, като по този начин тя е отделена от декрета за обявяване на прекратяването на дейността на Ilva.

2.3. Основания за откриване на официалната процедура по разследване

- (46) След предварителното разследване, посочено в съображение 1, Комисията изрази съмнения относно това дали мерките за подкрепа са в съответствие с правилата на Съюза за държавната помощ. Предварителното мнение на Комисията беше, че мерките изглеждат да представлявали държавна помощ и че изглежда не е имало основания, въз основа на които тази помощ да е могла да се обяви за съвместима с вътрешния пазар.

2.3.1. Определяне като държавна помощ

- (47) В решението за откриване на процедурата предварителната оценка на Комисията беше, че всички мерки, предмет на задълбочено разследване, са имали потенциала да нарушат конкуренцията и да засегнат търговията между държавите членки поради наличието на конкуренти на пазарите на стомана, на които Ilva е осъществявало дейност, и нивата на вътресъюзна търговия с продукти от стомана, за които Ilva допринася.
- (48) Предварителната оценка на Комисията на другите критерии за държавна помощ (възможност да бъде приписана на държавата, държавни ресурси, изборителност и икономическо предимство) е обобщена, по мерки, в раздели 2.3.1.1 — 2.3.1.5 .

2.3.1.1. Мярка 1

- (49) Що се отнася до възможността мярка 1 да бъде приписана на държавата, в своето решение за откриване на процедурата Комисията стигна до предварителното заключение, че решението да се прехвърлят на Ilva активите на Riva посредством записване на облигации, може да бъде приписано на италианското правителство, което е включило тази разпоредба в Декрет-закон № 1/2015. Комисията също така зае предварителната позиция, че *Fondo Unico di Giustizia*, като изпълнява посоченото решение (чрез Equitalia), би действало въз основа на указанията, дадени от съдебния орган, който е орган на тази държава и следователно е обвързан със задължението за лоялно сътрудничество ⁽³⁸⁾.

⁽³⁶⁾ Текстът на Декрет-закона, преобразуван в закон, е достъпен на адрес: <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2016-06-09;98&vig=>

⁽³⁷⁾ Текстът на Декрет-закона, преобразуван в закон, е достъпен на адрес: <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2016-12-29;243&vig=>

⁽³⁸⁾ Решение на Съда от 11 септември 2014 г., *Комисия/Германия*, C-527/12, EU:C:2014:2193, т. 56. Вж. също решение на Съда от 18 юли 2007 г., *Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato/Lucchini SpA*, C-119/05, EC:C:2007:434, т. 59.

- (50) Въз основа на фактите, установени към момента на вземане на решението за откриване на процедурата, предварителното мнение на Комисията беше, че мярка 1 включва държавни ресурси поради факта, че активите на Riva трябва да се считат под контрола на държавата по време на тяхното попечителство от *Fondo Unico di Giustizia*. Освен това Комисията не можеше да изключи възможността държавата (чрез *Fondo Unico di Giustizia*) да се откаже от потенциални приходи чрез инвестирането на активите на Riva в рискови облигации на Ilva без подходящо възнаграждение, вместо да търси сигурна възвращаемост от банкови депозити или държавни облигации.
- (51) Съгласно решението на Комисията за откриване на процедурата предоставянето на избирателно икономическо предимство произтича от факта, че въз основа на *ad hoc* дерогация от стандартното наказателно производство активите на Riva ще бъдат предоставени на Ilva преди края на наказателното производство, предоставяйки на дружеството ликвидни ресурси срещу облигации, които ще бъдат издадени по неизвестна, не непременно пазарна цена.

2.3.1.2. Мярка 2

- (52) Независимо от факта, че заемът в размер на 250 милиона евро е предоставен от частни банки, предварителното становище на Комисията беше, че мярката може да бъде приписана на държавата с оглед на поредицата от събития, т.е. изменението на Декрет-закон № 101/2013 и участието на държавата в преговорите на Ilva с банките, което в крайна сметка доведе до отпускането на заема.
- (53) Предварителното мнение на Комисията беше, че ако държавата или други публични органи са били сред основните кредитори на Ilva, предоставяйки по-висок приоритет на погасяване на новоотпуснатия частен заем от 250 милиона евро, мярка 2 ще представлява *de facto* отказ от публични вземания ⁽³⁹⁾. В този случай мярка 2 ще включва държавни ресурси.
- (54) Според Комисията, независимо от общата формулировка на изменения закон, в този момент мярката е била приложена само за Ilva и следователно е *de facto* избирателна. Като е позволила на Ilva да покрие нуждите си от ликвидни средства, мярката изглежда е предоставила предимства, което Ilva не би могла да получи при нормални условия на пазара. Ето защо предварителното становище на Комисията беше, че мярката предоставя избирателно предимство на Ilva.

2.3.1.3. Мярка 3

- (55) Като се има предвид, че държавната гаранция е била издадена с министерско постановление съгласно разпоредбите на правителствен декрет-закон, предварителното мнение на Комисията беше, че мярка 3 може да бъде приписана на държавата. Рискът за държавните ресурси може да произтече от факта, че ако бъде активирана една държавна гаранция, тя се плаща от държавния бюджет.
- (56) Що се отнася до наличието на избирателно икономическо предимство, Комисията постави под въпрос пазарната съвместимост на държавната гаранция. Първо, не беше ясно дали един пазарен оператор би се съгласил въобще да предостави каквато и да е гаранция на Ilva, само два месеца след като то е било изпаднало в просрочие по предишен заем. Второ, дори и ако се предположи, че Ilva е можело да има потенциален достъп до външни източници на финансиране и/или външни гаранции, Комисията се съмняваше, че определената от Италианската държава премия би била подходящо възнаграждение за кредитния риск, поет от държавата.

2.3.1.4. Мярка 4

- (57) Въз основа на съответната група от показатели, извлечени от съдебната практика на Съюза ⁽⁴⁰⁾, предварителната позиция на Комисията беше, че мярка 4, приведена в действие от Fintecna, може да бъде приписана на Италианската държава. Що се отнася до произхода на използваните ресурси, Комисията отбеляза, че Fintecna се определя като публично предприятие. Следователно неговите ресурси се считат за държавни ресурси.
- (58) Що се отнася до наличието на избирателно икономическо предимство, макар и да отбелязва, че по принцип ограничената гаранция от държавата за екологични щети, договорена по времето, когато дружеството е било държавна собственост преди Ilva да бъде приватизирано и продадено на семейство Riva, е била пазарна практика и не се оспорва, Комисията постави под въпрос както размера, така и момента на сключване на споразумението за уреждане на сметки, и се запита дали един оператор в условията на пазарна икономика би имал същото поведение в подобна ситуация.

⁽³⁹⁾ Решение на Съда от 1 декември 1998 г., *Ecotrade Srl/Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS)*, C-200/97, EU:C:1998:579 и решение на Съда от 17 юни 1999 г., *Industrie Aeronautiche e Meccaniche Rinaldo Piaggio SpA/International Factors Italia SpA (Ifitalia), Dornier Luftfahrt GmbH u Ministero della Difesa*, C-295/97, EU:C:1999:313.

⁽⁴⁰⁾ Решение на Съда от 16 май 2002 г., *Франция/Комисия (Stardust)*, C-482/99, EU:C:2002:294, т. 55 и 56. Вж. също и Заключение на генералния адвокат Jacobs по делото *Франция/Комисия (Stardust)*, C-482/99, EU:C:2001:685, т. 65—68.

2.3.1.5. Мярка 5

- (59) Тъй като мярката се състои в заем, предоставен от Министерството на икономическото развитие и Министерството на икономиката и финансите, със средства от бюджета на Италианската държава, предварителната оценка на Комисията беше, че тя може да бъде приписана на държавата и включва държавни ресурси.
- (60) Що се отнася до наличието на изборително икономическо предимство, Комисията се запита дали някой частен пазарен оператор би се съгласил да отпусне заем от 300 милиона евро на Ilva при същите условия като Италия, ако въобще би отпуснал такъв, като се имат предвид финансовите затруднения на Ilva.

2.3.2. Основания за съвместимост

- (61) Тъй като Комисията не откри никакви основания, въз основа на които държавната помощ в полза на Ilva да е била съвместима с вътрешния пазар, тя прикани Италия да обоснове всички такива основания и да посочи на Комисията съответното правно основание, ако има такова.

2.3.3. Относно възможната икономическа приемственост между Ilva и новото дружество, придобиващо неговите активи

- (62) В съображение 107 от решението за откриване на процедурата Комисията припомни, че в случай на икономическа приемственост между получателя на помощта, която Комисията обяви за несъвместима с вътрешния пазар, и приобретателя, от последния може да бъде поискано да я възстанови.
- (63) Окончателният обхват на продажбата все пак може да се промени като резултат от продължаващия преглед на сливането, посочен в съображение 15 по-горе. Италия и Peacelink представиха своите съображения по въпроса за (липсата на) икономическа приемственост между сегашното дружество Ilva и купувача на активите на Ilva; на този етап обаче би било преждевременно Комисията да изрази окончателно становище и съответно този въпрос не е оценяван повече в настоящото решение.

2.3.4. Без възражения срещу спешните действия, свързани със здравето и околната среда

- (64) В съображение 114 от решението за откриване на процедурата Комисията разясни, че няма да се противопостави на незабавни действия, които италианските органи може да сметат за необходими, за да се защити здравето на гражданите, като се има предвид официално признатата извънредна ситуация с околната среда и здравето в Таранто, описана в съображение 11. Следователно откриването на официалната процедура не е било в ущърб на публичната подкрепа за разходите по дейностите, необходими за почистването на площадката на Ilva и околните райони, до степената, в която тези дейности биха били спешно необходими за справяне със съществуващото замърсяване и за гарантиране на общественото здраве в град Таранто, в очакване на установяването на замърсителя съгласно необходимия стандарт в съответствие с приложимите правила.
- (65) Във връзка с това Комисията отбеляза в съображение 115 от решението за откриване на процедурата, че италианските органи са били предприели необходимите стъпки, за да определят замърсителя. В очакване на изхода от съдебното производство Комисията счете, че Италианската държава основателно е действала с оглед да се гарантира, че натрупаното до момента замърсяване няма да навреди на здравето на гражданите и на околната среда в областта Таранто. Комисията разясни, че ако бъде установен замърсителят в продължаващото съдебно производство, той следва да възстанови с лихвите вече похарчените от държавата суми за почистване, в съответствие с приложимите правила за установяване или прилагане на принципа „замърсителят плаща“.
- (66) Тъй като италианските съдебни органи вземат подходящи мерки, за да се установи замърсителят и финансовите отговорности, произтичащи от неговите действия, настоящото решение не засяга финансовите последици по отношение на разпределението на вече направените разходи за почистване на съществуващото замърсяване между държавата или другите публични или частни субекти и замърсителя(те) в приложение на принципа „замърсителят плаща“, предвиден в член 191, параграф 2 от ДФЕС. Що се отнася до бъдещите разходи за почистване, Комисията отбелязва, че 1,1 милиарда евро от средствата, прехвърлени от сегашните акционери на Ilva, са заделени по закон за екологичния план (съображение 21, в допълнение към всички допълнителни инвестиции за подобряване на екологичните показатели на завода в Таранто, които евентуалният бъдещ собственик и управител биха могли на направят (вж. съображения 15 и 63).

3. МНЕНИЯ НА ИТАЛИЯ

3.1. Общи бележки относно целта на мерките

- (67) Според Италия приетите от италианското правителство мерки са били необходими за опазването на обществените интереси и те не попадат в обхвата на член 107 от ДФЕС. Италия твърди, че съображения 114 и 115 от решението за откриване на процедурата се отнасят до ситуации, описани в Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴¹⁾ и член 250 от Италианския екологичен кодекс ⁽⁴²⁾, по силата на който публичната администрация трябва да продължи сама с необходимите работи за отстраняване на екологичните щети в очакване на установяването на замърсителя. В съответствие с тези правни разпоредби Декрет-закон № 1/2015 и постановление на председателя на Министерския съвет (*Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri*) от 14 март 2014 г. за приемане на екологичния план следователно са възложили на извънредните комисари на Ilva публични правомощията да действат от името на държавата за екологичното почистване на Ilva.
- (68) В този контекст дейностите по отстраняване на екологичните щети в размер на [...] EUR следва да се считат за допустими съгласно съображения 114 и 115 от решението за откриване на процедурата. Тези дейности включват:
- а) Дейности по почистване (почистване на водите и замърсените области, управление на отпадъците, отстраняване на азбест) и дейностите, включени в мотивираното становище на Комисията ⁽⁴³⁾. Общата сума на тази категория е [...] EUR.
 - б) Допълнителни дейности, изискани от Комисията в нейното мотивирано становище за отстраняване на нарушенията на Директива 2008/1/ЕО до 7 януари 2014 г. и Директива 2010/75/ЕС от същата дата. Общата сума на тази категория е [...] EUR.
- (69) Италианските органи отбелязват, че общата сума на тези допустими дейности надвишава общия размер на мерки 2, 3 и 4.
- (70) Италианските органи също така подчертават, че процедурата на Комисията за държавна помощ е неразривно свързана с нейната паралелна процедура за нарушения. В мотивираното становище на Комисията се признава, че трудностите на Ilva при намирането на финансови ресурси биха могли да забавят изпълнението на дейностите, които са необходими, за да се изпълнят предписанията на неговото екологично разрешително в Таранто. В този контекст предоставянето на публични ресурси на извънредните комисари на Ilva е бил начинът, избран от италианските органи, да изпълнят задълженията, определени в мотивираното становище, както и да извършат необходимите дейности. Според италианските органи съображения 114 и 115 от решението за откриване на процедурата предполагат, че Комисията няма да се противопостави на този вид мерки.
- (71) И последно, Италия подчертава социално-икономическото значение на завода в Таранто, който осигурява заетост пряко и непряко на около 24 % от общия брой на заетите лица в провинция Таранто, в един регион, където безработицата се е увеличила от 15,5 % през 2013 г. на 18,5 % през 2014 г.

3.2. Мярка 1

3.2.1. Държавни ресурси

- (72) Според италианските органи мярка 1 не включва държавни ресурси. Италианските органи представиха първа група от аргументи преди да бъде постигнато споразумението за уреждане на сметки между семейство Riva и Ilva, посочено в съображение 21 по-горе. Тези аргументи са представени в съображения 73—77. След споразумението за уреждане на сметки италианските органи допълниха своите съображения с нови аргументи, за да докажат липсата на държавни ресурси (вж. съображение 78).
- (73) Първо, италианските органи считат, че съдебната практика, цитирана в решението за откриване на процедурата, и по-специално решението по делото *Doux Elevage* ⁽⁴⁴⁾, е била установена при напълно различни обстоятелства. Във връзка с това Италия цитира точки 208 и 209 от решението на Общия съд от 24 септември 2015 г. по дело T-674/11, за да подчертае, че ресурси от частни лица могат да се разглеждат като държавни ресурси само ако: i) тези ресурси са били предоставени на разположение на държавата от техните собственици; или ii) са били

⁽⁴¹⁾ Директива 2004/35/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети (ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 56), член 6, параграф 3 и член 8, параграф 2.

⁽⁴²⁾ В член 250 от Законодателен декрет № 152/2006 се привежда в действие разпоредбата на член 6, параграф 3 от Директива 2004/35/ЕО.

⁽⁴³⁾ Предписания № 4, 5, 6—16i, 40, 51, 58, 65, 67.

⁽⁴⁴⁾ Решение на Съда от 30 май 2013 г., *Doux Elevage SNC u Coopérative agricole UKL-ARREE/Ministère de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche, de la Ruralité et de l'Aménagement du territoire u Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)*, C-677/11, EU:C:2013:348, т. 35.

изоставени от техните собственици и държавата е поела тяхното управление по силата на нейните суверенни правомощия⁽⁴⁵⁾. В този смисъл не може да се счита, че ресурси са под публичен контрол и следователно представляват държавни ресурси просто на основание, че по силата на законодателни действия държавата изисква от трета страна да използва своите собствени ресурси по определен начин.

- (74) Според Италия тези условия не са изпълнени в случая с мярка 1, тъй като тези 1,1 милиарда евро са принадлежали на основните акционери и предишното ръководство на Ilva. С други думи, въпросният закон само е наложил определено използване на активи, които са били собственост на основните акционери и предишното ръководство на Ilva, а не на държавата.
- (75) Според твърденията мярката не се определя като отчуждаване в полза на държавата. Тя би била просто прилагане на обща правна норма от член 2497 от Гражданския кодекс, която предвижда отговорност на дружеството-майка спрямо акционерите и кредиторите на неговите дъщерни предприятия в случай на лошо управление („*responsabilità patrimoniale dell'impresa-holding*“), както е посочено в съдебно постановление от 28 октомври 2014 г., издадено по въпроса).
- (76) Освен това, *Fondo Unico di Giustizia* е само един попечител (*custode ex lege*), който е задължен да спазва приложимите правни разпоредби (напр. Министерското постановление от 30 юли 2009 г.) и указанията от съдебния орган. Той не разполага със сумите за свободно разпореждане с тях. Въпросната сума ще бъде използвана единствено за възстановяване на причинените екологични щети в съответствие с принципа „замърсителят плаща“.
- (77) В допълнение на това първоначалните собственици на запорираните активи няма да изгубят правата си на собственост, тъй като в случай на оправдателна присъда те получават облигациите и съответно право да осребрят парично съответната стойност плюс лихвите.
- (78) След подписването на споразумението за уреждане на сметки, посочено в съображение 21, италианските органи представиха следните допълнителни аргументи. Чрез споразумението за уреждане на сметки членовете на семейство Riva официално дадоха своето съгласие да се предоставят запорираните суми (все още държани от тях в Швейцария) окончателно на разположение на Ilva, включително в случай на оправдателна присъда. В резултат на това сумите са били доброволно прехвърлени от семейство Riva на Ilva, веднъж завинаги, без *Fondo Unico di Giustizia* да упражнява никакъв контрол върху тях.

3.2.2. Въздействие върху държавния бюджет

- (79) Според Италия за определянето на наличие на държавна помощ е необходимо да се установи достатъчно пряка връзка между, от една страна, предоставеното на получателя предимство и, от друга страна, намаляване на държавния бюджет или достатъчно конкретен икономически риск от обременяване на този бюджет⁽⁴⁶⁾. Във връзка с това аргументът на Комисията в решението за откриване на процедурата, че като инвестира запорираните суми в облигации на Ilva, а не в държавни облигации, държавата може да се откаже от потенциални приходи, е само хипотетичен и не е обоснован.
- (80) Първо, няма причина да се счита, че при един съпоставителен сценарий запорираните суми биха били инвестирани в държавни облигации, а не просто депозирани по банкова сметка на *Fondo Unico di Giustizia*.
- (81) Второ, Комисията не доказва достатъчно пряка връзка между решението да не се инвестират запорираните суми в държавни облигации и потенциално отрицателно въздействие върху държавния бюджет.
- (82) Ето защо италианските органи стигат до заключението, че мярка 1 няма отрицателно въздействие върху държавния бюджет. Напротив, тя може да има положително въздействие върху него.

3.2.3. Избирателно предимство

- (83) Италия също така твърди, че на Ilva не е предоставено избирателно предимство.

⁽⁴⁵⁾ Решение на Общия съд от 24 септември 2015 г., TV2/Danmark/Комисия, T-674/11, EU:C:2015:684.

⁽⁴⁶⁾ Решение на Съда от 14 януари 2015 г., *The Queen, по искане на Eventech Ltd/Parking Adjudicator*, C-518/13, EU:C:2015:9, т. 34.

- (84) Въпросните суми е предвидено да бъдат поставени в отделна сметка и да бъдат заделени за екологичния план, включително работите, предписани в мотивираното становище. Следователно мярката е просто в съответствие с принципа „замърсителят плаща“ чрез постигане на правилния баланс между конституционните интереси за защита на здравето, заетостта и околната среда. В действителност тя цели: i) улесняване на извънредното управление на Ilva чрез поставяне на негово разположение на средствата, необходими за извършване на работите, които самата Комисия е наложила на Италия в мотивираното становище; и ii) запазване на законовите права на лицата, обект на наказателно разследване.
- (85) По-общо казано, с оглед на нейния специален характер, въпросната мярка не може да се счита, че предоставя избиращелно предимство поради най-малко две причини. Първо, държавите членки са свободни да определят как да управляват ситуацията в очакване на приключването на наказателното производство (*res controversa*), като този въпрос е извън контрола на Комисията съгласно правилата за държавната помощ. Второ, очакването на временното основание на резултата от текущото наказателно производство е общ принцип, споделян от голяма част от европейските правни системи, и като такъв не може да предоставя избиращелно предимство на предприятието, което се възползва от това очакване.
- (86) И последно, що се отнася до финансовите условия на издадените от Ilva облигации, италианските органи обясняват, че облигациите ще бъдат издадени по средния лихвен процент, прилаган по сметките на името на *Fondo Unico di Giustizia*, например [...] през 2015 г. Те също така подчертават, че не е необичайно предприятията в затруднено положение или поставени под извънредно управление да емитират облигации, за да покрият своите финансови нужди.

3.3. Мярка 2

3.3.1. Избиращелност

- (87) Според Италия въпросната законодателна разпоредба просто прилага общ принцип на правото, който дава възможност за статут на заемите като подлежащи на предварително приспадане, ако това е необходимо за запазване на стойността на дадено предприятие и управлението на неговите активи. Продажбата на загуба, наложена на определени кредитори, е компенсирана със запазването на активите на предприятието. Никое друго предприятие все още не се е възползвало от тази разпоредба само защото тази законодателна разпоредба е била въведена едва наскоро.

3.3.2. Държавни ресурси и въздействие върху държавния бюджет

- (88) Според Италия мярка 2 не включва държавни ресурси. Въпросната правна разпоредба не е предоставила на компетентния орган „правополицията да насочва или влияе върху управлението на средствата“⁽⁴⁷⁾. В този случай италианските органи не са участвали в отношенията между финансовите институции и Ilva.
- (89) В допълнение на това мярката няма отрицателно въздействие върху държавния бюджет също и по отношение на държавните заеми спрямо Ilva.
- (90) Като се изключат фискалните мерки, Комисията трябва да докаже наличието на достатъчно пряка връзка между предимството, предоставено на получателя на помощта, и конкретен икономически риск от обременяване на държавния бюджет⁽⁴⁸⁾.
- (91) В този случай връзката не съществува. Първо, държавата не се отказва от никакви ресурси, независимо от източника (данъци, вноски или други), които следва да бъдат платени от Ilva на държавата. Второ, мярката не намалява възможността на държавата да си събере заемите и тя не поставя държавните заеми в по-неизгодно положение, отколкото другите заеми. Напротив, като защитава активите на Ilva мярката е имала положително въздействие върху всички кредитори, включително държавата, чиито вземания ще бъдат удовлетворени от тези активи.
- (92) Освен това, в решението по делото *Piaggio* Съдът е счел, че потенциалното въздействие върху публичните кредитори не е съществен аспект, а по-скоро един от показателите за установяване на наличието на избиращелно предимство, финансирано чрез държавни ресурси⁽⁴⁹⁾. Това решение също така изисква Комисията да докаже, че държавата или публичните органи са сред основните кредитори на предприятието в затруднено положение, какъвто според Италия не е случаят тук. И накрая, Италия подчертава, че оспорваната мярка просто изпълнява в настоящия случай един общ принцип на италианското право, залегнал в член 111 от Закона за несъстоятелността

⁽⁴⁷⁾ Решение на Съда от 30 май 2013 г., *Doux Élevage SNC u Coopérative agricole UKL-ARREE/Ministère de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche, de la Ruralité et de l'Aménagement du territoire u Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)*, C-677/11, EU:C:2013:348, т. 38.

⁽⁴⁸⁾ Решение на Съда от 19 март 2013 г., *Bouygues SA u Bouygues Télécom SA/Комисия*, C-399/10 P и C-401/10 P, EC:C:2013:175, т. 109.

⁽⁴⁹⁾ Решение на Съда от 17 юни 1999 г., *Industrie Aeronautiche e Meccaniche Rinaldo Piaggio SpA/International Factors Italia SpA (Ifitalia), Dornier Luftfahrt GmbH u Ministero della Difesa*, C-295/97, EU:C:1999:313.

(„Legge Fallimentare“, *Regio decreto* от 16 март 1942 г., № 267), който също така присъства и в други разпоредби от него, като например член 182в и член 182г, които дават компетентност на обикновените съдии да предоставят привилегиата за предварително приспадане на определени заеми, по-специално ако тези заеми са незаменими за продължаване на дейността на дружеството и гарантиране, че интересите на кредиторите се обслужват по-добре.

3.3.3. Икономическо предимство

- (93) Италианските органи считат, че условията по заема са нормални пазарни условия по заем, предоставен със слабо обезпечение. Отпуснатият от финансовите институции заем е с лихва, равна на 3-месечен Euribor + [...] базисни пункта на година. Срокът на заема е от 11 септември 2014 г. до 28 февруари 2015 г. Договорът включва всички обичайни условия. Тъй като междувременно Ilva е влязло в извънредно управление, по време на което кредиторите нямат право на принудително изпълнение на техните вземания, заемът не е бил възстановен при изтичане на неговия срок. По време на извънредното управление всички дългове трябва да бъдат възстановени в съответствие с приложимите правила.
- (94) Що се отнася до въпроса дали отпускането на заема е станало възможно чрез предоставянето на възможността за предварително приспадане, италианските органи твърдят, че признаването на тази възможност ще се извърши едва след като компетентният национален съд удостовери, че заемът отговаря на всички условия, изисквани съгласно член 12, параграф 5 от Декрет-закон № 101/2013, като се следва процедурата за попълване на списъка с кредиторите (*accertamento del passivo*). Следователно към момента на предоставянето му определянето на заема като подлежащ на предварително приспадане е било просто хипотетично.

3.4. Мярка 3

- (95) Италианските органи първо отбелязват, че гарантираният заем е по закон изключително предназначен за инвестициите, включени в екологичния план. Следователно той има за цел да разсея опасенията на Комисията, включени в мотивираното становище.

3.4.1. Държавни ресурси и икономическо предимство

- (96) Според италианските органи използването на държавни ресурси не произтича от факта, че държавните гаранции са поставили държавни ресурси в риск, в случай че бъдат активирани. Вместо това държавните ресурси ще бъдат засегнати само ако потенциалната загуба за държавата не е компенсирана подобавашо.
- (97) Във връзка с това италианските органи считат, че гаранционната премия в размер на 3,12 % е пазарна ставка поради няколко причини.
- (98) Първо, италианските органи са поръчали експертно проучване (наричано по-долу „становището на [...]“), за да се определи премията. Становището на [...] се основава на методологията, установена в съответствие с точка 3.2, буква г) от Известието на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции („Известие относно гаранциите“) ⁽⁵⁰⁾:
- а) кредитният риск на кредитополучателя е бил анализиран чрез модел, който позволява даване на кредитна оценка въз основа на наличната информация;
 - б) като е била взета предвид тази кредитна оценка, е бил извършен сравнителен анализ, за да се избере разумен диапазон от пазарни стойности за гаранционната премия въз основа на различни методологии, използвани в международната практика;
 - в) получените резултати са били допълнително потвърдени с допълнителни критерии за оценка;
 - г) резултатът е бил 6-месечен Euribor + надбавка в диапазона между 2,5 и 3,12 %;
 - д) бил е избран най-високият процент.
- (99) Второ, гаранционната премия и лихвеният процент по заема, плащани от Ilva като цяло, попадат в рамките на диапазона, посочен в съображение 90 от решението за откриване на процедурата (т.е. че маржът по заем към технически неплатежоспособно дружество с рейтинг, по-нисък от CCC, би бил между 400 и 1 000 базисни пункта). Във връзка с това определянето на гарантирания заем като подлежащ на предварително приспадане следва да се вземе предвид при оценката на свързания с него кредитен риск.

⁽⁵⁰⁾ Известие на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции (ОВ С 155, 20.6.2008 г., стр. 10).

- (100) Трето, поетият от държавата риск трябва да бъде оценен в контекста на цялостните цели за рентабилност на държавата. Във връзка с това следва да се подчертае, че мярката е била предназначена за разходите, необходими с цел изпълнение на задълженията на Италианската държава в областта на околната среда, произтичащи от мотивираното становище на Комисията. Принципът на инвеститор в условията на пазарна икономика поради това следва да се оценява глобално при отчитане на всички съответни съображения за държавата, включително факта, че окончателната тежест върху държавните ресурси би била по-малка, ако екологичните инвестиции са направени благодарение на мярка 3 ⁽⁵¹⁾.
- (101) Накратко, Италия счита, че: i) гаранцията се заплаща при пазарни условия; и ii) поетият от държавата риск като гарант е икономически целесъобразен и съгласуван с целите за цялостна рентабилност на държавата.
- (102) И последно, Италия подчертава, че не е необичайно кредитните институции, които вече имат експозиция към дружество в производство по несъстоятелност, да предоставят на това дружество допълнително междинно финансиране, подлежащо на предварително приспадане, дори и в случаите, когато това финансиране не е подкрепено с държавни гаранции. Следователно поведението на банките Intesa Sanpaolo и Banco Popolare по отношение на мярка 3 не е необичайно. Тези банки, както и други банки, които вече са имали експозиция към Ilva, са поддържали отворени кредитни линии в полза на Ilva независимо от липсата на държавни гаранции по тези кредитни линии.

3.5. Мярка 4

- (103) Италианските органи подчертават, че правната разпоредба в член 3, параграф 5 от Декрет-закон № 1/2015 не е наложила на предприятията задължение за постигане на съгласие, а е била чисто процедурна, като е позволила на извънредните комисари на Ilva да използват средствата от споразумението в контекста на процедурата за извънредно управление. Споразумението за уреждане на спорове е било сключено свободно и доброволно от Ilva и Fintecna.

3.5.1. Принцип за оператор в условията на пазарна икономика

- (104) Италианските органи повтарят, че според тях Fintecna, която е държавна корпорация, обикновено осъществява дейност като всеки друг оператор в условията на пазарна икономика ⁽⁵²⁾. Това беше потвърдено в самото решение за откриване на процедурата, в което според италианските органи се посочва, че клаузата в договора от 1996 г. е представлявала ангажимент, който един частен доставчик би поел, и че платената от Fintecna сума е съответствала на рационално решение, взето от частен инвеститор ⁽⁵³⁾.
- (105) Въпреки това решението за откриване на процедурата изглежда е поставило въпроса дали един частен оператор би изчакал по-напреднал етап от реструктурирането на Ilva преди да изпълни своето задължение. Италианските органи считат, че сделката представлява просто изпълнението на договорно задължение за отстраняване на екологични щети. Следователно финансовата тежест за Fintecna не предоставя конкретно предимство на засегнатите предприятия, както е определено в съдебните решения по делата *Sloman Neptun* ⁽⁵⁴⁾ и *Ecotrade* ⁽⁵⁵⁾.
- (106) Италианските органи припомнят задълбочената предварителна процедура, включително експертните становища и доклади, следвана от Fintecna преди да вземе окончателното решение за уреждане на споровете на 4 март 2015 г. Със сключването на споразумението за уреждане на спорове, Fintecna сложи край на всякаква правна отговорност, която би могла да предизвика дори още по-високи разходи за щети в бъдеще. Алтернативното поведение, посочено в съображение 96 от решението за откриване на процедурата (т.е. неплащане или не толкова незабавно плащане с оглед на промените в ръководството на Ilva) би представлявало опортюнистично и рисково поведение, което не би било съвместимо с поведението на оператор в условията на пазарна икономика, определено от съда ⁽⁵⁶⁾.

⁽⁵¹⁾ Решение на Съда от 5 юни 2012 г., *Европейска комисия/Électricité de France (EDF)*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, т. 86—87.

⁽⁵²⁾ Решение на Комисията от 7 юни 2005 г. по дело C2/2005 Alitalia — Plan industriel de restructuration, съображение 207 и съображения 217—218.

⁽⁵³⁾ Съображения 93 и 94 от решението за откриване на процедурата.

⁽⁵⁴⁾ Решение на Съда от 17 март 1993 г., *Firma Sloman Neptun Schiffahrts AG/Seebetriebsrat Bodo Ziesemer der Sloman Neptun Schiffahrts AG*, C-72/91, EU:C:1993:97, т. 21.

⁽⁵⁵⁾ Решение на Съда от 1 декември 1998 г., *Ecotrade Srl/Altiiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS)*, C-200/97, EU:C:1998:579, т. 36.

⁽⁵⁶⁾ Вж., наред с другото, решение на Съда от 19 март 2013 г., *Bouygues SA и Bouygues Télécom SA/Комисия*, по съединени дела C-399/10 P и C-401/10 P, ECLI:EC:C:2013:175.

3.6. Мярка 5

3.6.1. Избирателно икономическо предимство

- (107) Италианските органи считат, че условията по заема са нормални пазарни условия по заем. Отпуснатият от държавата заем носи лихва в годишен процент, равен на 6-месечен Euribor + 300 базисни пункта. Един работен ден преди отпускането на заема 6-месечният Euribor е бил -0,04 %. Следователно лихвеният процент е бил определен на 2,96 %.
- (108) Италия заявява, че този процент е в съответствие със становището на [...], изготвено за целите на предоставянето на мярка 3 (вж. съображение 98). Становището на [...] показва, че лихвен процент в диапазона от 2,50 % до 3,12 % би бил в съответствие с пазара. При липсата на значителни промени в положението на Ilva между предоставянето на мярка 3 и предоставянето на мярка 5 (април 2015 г. спрямо декември 2015 г.), италианските органи са счели, че становището на [...] може да се използва за оценка на пазарното съответствие на мярка 5.
- (109) В допълнение на това Италия подчертава, че заемът подлежи на предварително приспадане — важен допълнителен факт, който Комисията следва да вземе предвид при оценка на свързания с него кредитен риск.
- (110) Освен това Италия твърди, че мярка 5 служи за улесняване на процеса на продажба на Ilva и гарантира междувременно дейността му по начин, съвместим с изискванията за защита на околната среда, здравето и заетостта.
- (111) И накрая, Италия припомня, че на 9 юни 2016 г. с Декрет-закон № 98/2016 е било изменено задължението за възстановяване на заема, като то е било прехвърлено от приобретателя на активите на Ilva на самото Ilva. Освен това поради промените в процеса на продажба и за да се избегне отлагане на окончателната дата за погасяване на заема след окончателната продажба на активите на Ilva, в член 1, параграф 1, буква а) от Декрет-закон № 243/2016 е променена датата за връщане на заема на 60 дни след окончателната продажба на активите на Ilva, като по този начин тя е отделена от декрета за обявяване на прекратяването на дейността на Ilva.

4. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

4.1. Мнения на Ilva

- (112) Ilva информира Комисията, че напълно се присъединява към представените от италианските органи съображения, които са обобщени в раздел 3 от настоящото решение.

4.2. Мнения на Peacelink

- (113) Peacelink е италианска неправителствена организация, която се стреми да предоставя прозрачна информация на гражданите по различни теми, като например военни или екологични конфликти.
- (114) Peacelink счита, че изразените от Комисията съмнения в нейното решение за откриване на процедурата са напълно обосновани. По отношение на мярка 1 организацията заявява, че авансовото плащане на запорирани по съдебен път суми би довело до това, че държавата ще трябва да поеме риска от резултата от съдебната процедура. Един частен оператор не би приел да носи такъв риск. По отношение на мярка 2 Peacelink счита, че един пазарен оператор не би отпуснал заем на Ilva без намесата на държавата. Освен това тази намеса е свързана с риск за държавните ресурси, тъй като тя засяга реда на изплащане на публичните заеми. По отношение на мярка 3 Peacelink счита, че един пазарен кредитор не би отпуснал заем при условията, които са били предложени на Ilva. А по отношение на мярка 4 Peacelink счита, че е налице държавна помощ, тъй като Fintecna се е съгласило да уреди претенциите си само заради разпоредбите, предвидени в Декрет-закон № 1/2015. Освен това фактът, че Fintecna е публична собственост поражда съмнения относно способността му да се държи като частен оператор.
- (115) Peacelink също така прикани Комисията да разшири обхвата на своето задълбочено разследване, така че да обхване публичната подкрепа, предвидена с Декрет-закон № 191/2015 под формата на заем от 300 милиона евро и още един от 800 милиона евро.
- (116) И последно, Peacelink представи своите съображения относно екологичните аспекти на Ilva, които не са от значение за настоящата процедура за държавна помощ.

4.3. Мнения на WF Stahl

- (117) WV Stahl е търговската асоциация на стоманодобивния сектор в Германия. Тя е установена в Дюселдорф.

- (118) WV Stahl е съгласна със съмненията, изразени от Комисията в нейното решение за откриване на процедурата. Що се отнася до мярка 1, WV Stahl счита, че авансовото плащане на запорираните по съдебен път суми би предоставило икономическо предимство на Ilva. По отношение на мярка 2 асоциацията счита, че възможността за предварително приспадане действа като форма на гаранция и следователно представлява вектор на неправомерна помощ. Наличието на държавна помощ в мярка 3 според нея е очевидно. Що се отнася до мярка 4, WV Stahl обяснява, че един оператор в условията на пазарна икономика не би приел такава сделка.
- (119) WV Stahl предупреди Комисията за потенциалното предоставяне на допълнителна подкрепа под формата на два заема на стойност съответно 300 милиона евро и 800 милиона евро. Тя приканва Комисията да гарантира, че на Ilva няма да бъде предоставена допълнителна публична подкрепа. По-специално всички държавни разходи за мерки, които са спешно необходими за справяне със съществуващо замърсяване и за гарантиране на общественото здраве в Таранто, следва да останат съвместими с принципа „замърсителят плаща“ и да не бъдат претекст за модернизиране на стоманодобивните мощности на Ilva.
- (120) И последно, WV Stahl приканва Комисията да гарантира бързо възстановяване на всяка помощ, която може да бъде определена като несъвместима в резултат на запълбоченото разследване. Що се отнася до държавната помощ под формата на заеми, размерът на помощта следва да бъде изчислен въз основа на разликата между лихвения процент, определен от държавата, и пазарният лихвен процент по времето на предоставяне на помощта.

4.4. Мнения на Riva Fire SpA

- (121) Riva Fire SpA („Riva Fire“) е имала контрол над Ilva от 1995 г., когато е придобила дружеството от IRI, до 4 юни 2013 г., когато управлението на стоманодобивната дейност на Ilva е било прехвърлено на назначен от правителството комисар по силата на Декрет-закон № 61/2013.
- (122) Съображенията на Riva Fire целят възстановяването на това, което Riva Fire счита за истинската версия на историята на дружеството до момента, когато последното е влязло в производство по несъстоятелност съгласно Декрет-закон № 1/2015. По-специално Riva Fire твърди, че е било неправомерно освободено от ръководството на Ilva чрез поредица от мерки, произтичащи от италианската съдебна и изпълнителна власт, без да получи възможност да защити своята позиция в състезателна процедура, гарантираща правото му на защита.
- (123) Riva Fire не изразява конкретно мнение по някоя от мерките, които са предмет на решенията за откриване или разширяване на процедурата.
- (124) Въпреки това то поставя ударение върху това, което то разглежда като противоречие в представянето на фактите от италианските органи. Според Riva Fire, от една страна, италианските органи са твърдели в контекста на разследването на Комисията за държавна помощ, че публичните ресурси, предоставени на Ilva, не са представлявали държавна помощ поради факта, че са били предназначени за възстановяване на околната среда, а от друга страна, те са твърдели в контекста на процедурата на Комисията за нарушение на екологичното законодателство, че не е имало риск за околната среда и здравето, свързан със завода на Ilva в Таранто.

4.5. Мнения от Италия относно мненията на трети страни

- (125) Комисията препрати съображенията на Riva Fire, Peacelink, WV Stahl и Ilva на италианските органи.
- (126) Италианските органи считат, че тези съображения са или общи по своята формулировка, или без значение за настоящата процедура. Според тях общите аргументи, съдържащи се в тази група от съображения, вече са били коментирани в мненията, представени от италианските органи в отговор на решенията за откриване и разширяване на процедурата.
- (127) Освен това италианските органи считат, че позицията на Riva Fire относно очевидното противоречие, описана в съображение 124, е неоснователна. Италианските органи недвусмислено са признали нуждата от спешни мерки за здравето и околната среда в област Таранто. Цитатът, посочен от Riva Fire във връзка с предполагаемата липса на рискове за здравето и околната среда в Таранто, е изваден от контекста и във всеки случай не отразява официалната позиция на италианските органи.

5. ОЦЕНКА НА ПОМОЩТА

5.1. Относно предполагаемото противоречие между процедурата за държавна помощ и процедурата за нарушение на законодателството на Съюза в областта на околната среда

- (128) Като цяло италианските органи твърдят, че различните държавни намеси в полза на Ilva основно са имали за цел да разсеят опасенията на Комисията, изразени в нейното мотивирано становище. Riva Fire, в своите съображения относно решението за откриване на процедурата, отбелязва противоречие в твърденията на италианските органи в процедурата за нарушение и за държавна помощ (вж. съображение 124 и контрааргумента от Италия в съображение 127). Според Италия Комисията си противоречи, когато, от една страна, изисква от Италия бързото изпълнение на дейностите, необходими за приваждане на завода в Таранто в съответствие с приложимите правила в областта на околната среда, а от друга страна, не позволява на италианските органи да финансират тези дейности.
- (129) Комисията отхвърля този аргумент. По принцип прекратяването на процедура за нарушение на определена група от правила не оправдава нарушаването на друга група от правила. В настоящия случай приваждането на Ilva в съответствие с приложимите правила на Съюза в областта на околната среда не следва да се извършва в нарушение на правилата на Съюза за държавната помощ чрез предоставяне на публична подкрепа, която не е на разположение на конкурентите на Ilva, които също трябва да спазват правилата на Съюза в областта на околната среда, без да се облагодетелства от подобна неправомерна държавна подкрепа.
- (130) След това италианските органи твърдят, че мерките за публична подкрепа, предназначени за изпълнението на екологичния план, попадат извън обхвата на член 107, параграф 1 от ДФЕС, тъй като те са предназначени за отстраняване на екологичните щети в очакване на установяването на замърсителя, в съответствие с Директива 2004/35/ЕО и член 250 от Италианския екологичен кодекс, както и със съображения 114 и 115 от решението на Комисията за откриване на процедурата.
- (131) Комисията счита, че аргументите, изложени от италианските органи, са недостатъчни поради следните причини.
- (132) Като предварителна забележка Комисията припомня, че само мерки 1 и 3 са били определени по закон за изпълнението на екологичния план.
- (133) Най-важното е, че само въздействието на мярката върху предприятието е приложимо, а не причината или целта на държавната намеса ⁽⁵⁷⁾. Тъй като единствено въздействието на мярката върху предприятието е от значение, всяка екологична или друга цел зад мярката като такава е без значение. Също така е без значение дали предимството е задължително за предприятието, тъй като то не е могло нито да го избегне, нито да го откаже ⁽⁵⁸⁾.
- (134) Следователно извършените съгласно член 6, параграф 3 от Директива 2004/35/ЕО публични намеси не попадат извън обхвата на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Член 107, параграф 1 от ДФЕС в еднаква степен важи и за двата различни сценария: i) когато замърсителят все още не е определен; и ii) когато замърсителят е определен, но не предприеме необходимите коригиращи действия. И в двата сценария предприетите от държавата действия по почистване стават държавна помощ, ако държавата премахне тежестта, която обикновено е задължение на получател като Ilva, и не се опита да си възстанови от определения замърсител ресурсите, които е използвала за почистването.
- (135) В настоящия случай решението за откриване на процедурата позволява просто временното поемане от държавата на спешните мерки за почистване, но само до момента на определяне на замърсителя и при условие че Италия си възстанови разходите от замърсителя ⁽⁵⁹⁾. Решението за откриване на процедурата следователно не дава абсолютно и безусловно разрешение да се използват държавни средства за изпълнение на изискванията, поставени в мотивираното становище и/или в екологичния план на Ilva.
- (136) Във връзка с това например Комисията отбелязва, че екологичният план, на който се позовава Италия, включва поредица от мерки, които не могат да се определят като „спешни мерки за почистване“, а по-скоро като модернизации, насочени към подобряване на показателите на Ilva в съответствие с екологичните стандарти, приложими за производството на стомана, както е предвидено в екологичното разрешително на Ilva.

⁽⁵⁷⁾ Решение на Съда от 2 юли 1974 г., *Испания/Комисия*, C-173/73, EU:C:1974:71, т. 13.

⁽⁵⁸⁾ Решение 2004/339/ЕО на Комисията от 15 октомври 2003 г. относно мерките, приложени от Италия за RAI SpA, ОВ L 119, 23.4.2004 г., стр. 1, съображение 69; Заключение на генералния адвокат Fennelly от 26 ноември 1998 г., *Франция/Комисия*, C-251/97, EU:C:1998:572, т. 26.

⁽⁵⁹⁾ Съображения 114 и 115 от решението за откриване на процедурата.

- (137) Най-важното е, като се има предвид, че само последиците от държавните мерки имат значение (а не техните причини или цели), че не може да се заключи, че мерките, които като такива представляват държавна помощ, ще престанат да бъдат помощ само защото ще се използват за екологичния план на Ilva. Решението за откриване на процедурата не позволява (и не би могло да позволи) това.
- (138) В заключение, Италия не може да разчита на изискванията, изложени в мотивираното становище, както и на формулировката на съображения 114 и 115 от решението на Комисията за откриване на процедурата, за да определи държавното финансиране на текущите операции на Ilva, както и разходите за опазване на околната среда, като помощ.

5.2. Наличие на помощ

- (139) Съгласно член 107, параграф 1 на ДФЕС „всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар“.
- (140) Критериите, посочени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, са кумулативни. Следователно, за да може да се установи дали въпросните мерки представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, трябва да бъдат изпълнени всички следващи условия:
- а) получателят е предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, което предполага, че той осъществява стопанска дейност;
 - б) мярката е финансирана с държавни ресурси и може да бъде приписана на държавата;
 - в) мярката предоставя икономическо предимство;
 - г) това предимство е избирателно;
 - д) мярката нарушава или заплашва да наруши конкуренцията и може да засегне търговията между държавите членки.
- (141) Когато става въпрос за изпълнение на условието, че получателят трябва да бъде предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, Съдът на Европейския съюз постоянно определя предприятията като субекти, извършващи стопанска дейност, независимо от правния им статут и начина им на финансиране ⁽⁶⁰⁾, като всяка дейност, състояща се в предлагането на стоки и услуги на пазара, е стопанска дейност ⁽⁶¹⁾. Комисията отбелязва, че Ilva произвежда и продава стомана на пазара на Съюза и в чужбина, което се определя като икономическа дейност. Ето защо Комисията стига до заключението, че независимо от неговата собственост или статут съгласно извънредното управление в съответствие с италианското право, Ilva е предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.
- (142) Комисията трябва да анализира дали разглежданите мерки нарушават или заплашват да нарушат конкуренцията и могат да окажат въздействие върху търговията между държавите членки. Съществува допускане, че когато помощта, предоставена от държава членка, засилва положението на предприятие в сравнение с това на други предприятия, които се конкурират по отношение на вътресъюзната търговия, последните трябва да се разглеждат като засегнати от тази помощ ⁽⁶²⁾. Поради това е достатъчно получателят на помощта да се конкурира с други предприятия на пазари, отворени за конкуренция ⁽⁶³⁾. Пазарите на въглеродна стомана, на които Ilva осъществява дейност, са подложени на интензивна конкуренция и търговия в рамките на Съюза ⁽⁶⁴⁾, и Ilva продава своите продукти в Италия и в други държави членки. В резултат на това всички оценявани мерки нарушават или заплашват да нарушат конкуренцията и може да засегнат търговията между държавите членки.
- (143) За другите критерии, посочени в член 107, параграф 1 от ДФЕС и посочени по-горе в съображение 140, букви б), в) и г), Комисията ще продължи с оценка на всяка отделна мярка.

⁽⁶⁰⁾ Решение на Съда от 12 септември 2000 г., *Pavlov и други*, съединени дела C-180/98 до C-184/98, EU:C:2000:428, т. 74; Решение на Съда от 10 януари 2006 г., *Cassa di Risparmio di Firenze SpA и други*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, т. 107.

⁽⁶¹⁾ Вж. Решение на Съда от 16 юни 1987 г., *Комисия/Италия*, C-118/85, EU:C:1987:283, т. 7; Решение на Съда от 18 юни 1998 г., *Комисия/Италия*, C-35/96, EU:C:1998:303, т. 36; Решение на Съда от 12 септември 2000 г., *Pavlov и други*, съединени дела C-180/98 до C-184/98, EU:C:2000:428, т. 75.

⁽⁶²⁾ Вж., по-специално, решение на Съда от 17 септември 1980 г., *Philip Morris/Комисия*, C-730/79, EU:C:1980:209, т. 11; Решение на Съда от 22 ноември 2001 г., *Ferring*, C-53/00, EU:C:2001:627, т. 21; Решение на Съда от 29 април 2004 г., *Италия/Комисия*, C-372/97, EU:C:2004:234, т. 44.

⁽⁶³⁾ Решение на Общия съд от 30 април 1998 г., *Het Vlaamse Gewest/Комисия*, T-214/95, EU:C:1998:77.

⁽⁶⁴⁾ Вж. например решение на Комисията от 2 юни 2006 г. относно сливането между Mittal и Arcelor (M.4137), за което Комисията счете, че съответното географско определение за пазари на въглеродна стомана беше най-малко в рамките на ЕИП.

5.2.1. Мярка 1

- (144) Както е обяснено в съображение 21, на 24 май 2017 г. семейство Riva и Ilva са постигнали споразумение за уреждане на сметки, чрез което се решава неуреденият спор между извънредното управление на Ilva и членовете на семейство Riva.
- (145) Споразумението за уреждане на сметки е просто едно споразумение между частни лица, а именно някои членове на семейство Riva, действащи в качеството им на акционери на Ilva, и текущото ръководство на Ilva при извънредното управление. [...]. Ilva не е страна в това наказателно производство. Сумите, които трябва да бъдат прехвърлени на Ilva съгласно споразумението за уреждане на сметки, включват: i) активите на Riva, държани от семейство Riva в техни чуждестранни банкови сметки, които следва да се предоставят окончателно на разположение на Ilva в правната форма, предвидена съгласно член 3, параграф 1 от Декрет-закон № 1/2015, т.е. под формата на облигации, които да бъдат записани от *Fondo Unico di Giustizia*, без да е необходимо облигациите да се връщат на членове на семейство Riva, дори и в случай на тяхното оправдаване; и ii) допълнителна сума от 145 милиона евро.
- (146) Сравнено с положението по време на решението за откриване на процедурата, това споразумение за уреждане на сметки представлява нов факт, който трябва да се вземе предвид в окончателната оценка на Комисията за мярка 1, по-специално по отношение на потенциалното предимство, предоставено на Ilva, и възможността да се припише мярката на държавата.
- (147) Във връзка с това не се оспорва, че намерението активите на Riva да се прехвърлят на Ilva преди края на наказателното производство първоначално е било намерението на италианските органи, както е обяснено в решението за откриване на процедурата. Това обаче е факт, който независимо от разпоредбите на Декрет-закон № 1/2015 и последващия *Decreto di Trasferimento*, прехвърлянето на активите на Riva не се е осъществило поради постоянния отказ на швейцарския съд да изпълни нареждането без предварителното съгласие на предполагаемите собственици на активите — членовете на семейство Riva. Ситуацията можеше да се реши само когато членовете на семейство Riva решат сами, посредством изцяло частно споразумение за уреждане на сметки, да прехвърлят активите под техен контрол на Ilva ⁽⁶⁵⁾. Факт е също, че обхватът на споразумението за уреждане на сметки не е в пълно съответствие с предвиденото от италианските органи в Декрет-закон № 1/2015: първо, прехвърленията на Ilva суми са в действителност по-високи от предвидените по този декрет-закон и второ, има важни насрещни ангажменти, предоставени на семейство Riva в замяна на прехвърлянето на сумите.
- (148) Съществуването на това частно споразумение за уреждане на сметки и фактът, че ситуацията се е развила едва след като е било постигнато това споразумение, представляват доказателство, че решението за прехвърляне на активите на Riva в полза на Ilva е било в крайна сметка i) част от по-голяма сделка за сближаване на частните интереси на семейство Riva и на Ilva, и ii) в ръцете на семейство Riva и Ilva (а не на държавата). Това трябва да се вземе предвид, за да се определи дали остават първоначалните съмнения на Комисията, че сделката ще предостави икономическо предимство на Ilva и може да бъде приписана на държавата.
- (149) Що се отнася до възможността прехвърлянето на активите на Riva в полза на Ilva да бъде приписано на държавата, Комисията отбелязва, че прехвърлянето е извършено като част от по-голяма сделка, договорена от семейство Riva и Ilva. Отново, не се оспорва, че първоначалното намерение за прехвърляне на активи от семейство Riva на Ilva преди края на наказателното производство е било на италианските органи. Въпреки това окончателното решение е взето от семейство Riva чрез споразумението за уреждане на сметки, в изпълнение на което писмо от семейство Riva с указания до чуждестранните банки да освободят средствата реално е позволило прехвърлянето в полза на Ilva. Следователно основанието за прехвърлянето на активите на Riva в полза на Ilva е частното споразумение за уреждане на сметки между семейство Riva и Ilva, което не може да бъде приписано на държавата.
- (150) В допълнение на това Комисията отбелязва, що се отнася до съществуването на икономическо предимство, че в споразумението за уреждане на сметки със семейство Riva Ilva изглежда не е получило никакви ползи, които не би могло да получи при нормални условия на пазара. Семейство Riva е имало стимул да влезе в преговори за уреждане на сметките, тъй като е било изложено на риска да дължи на Ilva до [...] EUR като искиове за щети припускането, че всички претенции на Ilva ще бъдат уважени от националния съдия. От своя страна, Ilva е имало спешна нужда от ликвидни средства, било то за финансиране на текущата си дейност или за мерките за почистване, определени в екологичния план. Ето защо Ilva се съгласи да се откаже от всякакви бъдещи искиове (потенциално на стойност до [...] EUR) в замяна на незабавно прехвърляне на суми в размер на приблизително 1,2 милиарда евро, част от които са активите на Riva, предмет на Декрет-закон № 1/2015. Това поведение отразява факта, че разумните оператори, които се стремят да избегнат загуба, могат да предпочетат да разрешат даден спор по взаимно съгласие вместо да прибегват до съдия или арбитър след продължителен съдебен процес.

⁽⁶⁵⁾ Във връзка с това си струва да се отбележи, че активите на Riva са останали в банковите сметки на членовете на семейство Riva извън Италия до окончателното изпълнение на споразумението за уреждане на сметки през юни 2017 г.

В този контекст нищо не показва, че споразумението за уреждане на сметки, постигнато от Ilva и семейство Riva, не е било решено във взаимен интерес на двете частни страни. Следователно, тъй като споразумението за уреждане на сметки като цяло е постигнато при нормални пазарни условия между Ilva и неговите акционери и по този начин не предоставя никакво икономическо предимство на Ilva, прехвърлянето на активите на Riva, което е част от това цялостно уреждане на сметки, също така не предоставя никакво икономическо предимство на Ilva.

- (151) С оглед на гореизложеното Комисията счита, че прехвърлянето на активите на Riva в полза на Ilva в правната форма, предвидена в Декрет-закон № 1/2015, нито предоставя икономическо предимство на Ilva, нито може да бъде приписано на Италианската държава.

5.2.1.1. Заключение относно мярка 1

- (152) Въз основа на горепосочените факти Комисията счита, че приведената в действие мярка не може да бъде приписана на държавата. Тъй като определените в член 107, параграф 1 от ДФЕС критерии са кумулативни, Комисията стига до заключението, че мярка 1 не представлява държавна помощ.

5.2.2. Мярка 2

5.2.2.1. Икономическо предимство, произтичащо от държавните ресурси

- (153) За да прецени дали мярка 2 предоставя икономическо предимство на Ilva, Комисията първо анализира аргументите на Италия, представени в съображение (87), по отношение на регулаторния характер на мярката. Според Италия въпросната законодателна разпоредба просто прилага общ принцип на правото, който дава възможност за статут на заемите като подлежащи на предварително приспадане, ако това е необходимо за запазване на стойността на дадено предприятие и управлението на неговите активи.
- (154) Като е приела мярка 2, Италия е поставила всички почти неплатежоспособни дружества, като Ilva, които са от национален стратегически интерес, под режим на предварително приспадане, който е обща характеристика на производството по несъстоятелност. Той е важна характеристика на общата рамка на закона за несъстоятелността, приложима за всички предприятия, обект на или близо до производство по несъстоятелност, осъществяващи дейност в Италия („*Legge Fallimentare*“, която е посочена в *Regio decreto* от 16 март 1942 г., № 267 (вж. съображение 92).
- (155) Комисията счита, че тъй като Италия е действала като обществен регулаторен орган, а не като инвеститор, няма основания да се приложи принципът за оператор в условията на пазарна икономика спрямо мярка 2 ⁽⁶⁶⁾. С други думи, като е приела мярка 2, Италия е упражнила своите суверенни регулаторни правомощия да запази стойността на активите на предприятия, изправени пред риска от несъстоятелност, а не е действала като пазарен оператор. И наистина, чрез мярка 2 Италия едностранно е определила наново приоритета на кредиторите на Ilva, което не е действие, сравнимо с действията, които могат да бъдат извършвани от частни лица. Само държавата има правомощията да подчинява всички съществуващи претенции (включително първостепенен дълг) на по-новите такива, като тези правомощия не са на разположение на частни кредитори или частни лица като цяло. Следователно принципът за оператор в условията на пазарна икономика не е приложим за мярка 2.
- (156) От неприложимостта на принципа за оператор в условията на пазарна икономика следва, че решаващият критерий за съществуването на предимство в мярка 2 не е дали държавата максимално увеличава възвръщаемостта или свежда до минимум загубата на държавни ресурси, произтичаща от мярката. Независимо от това Комисията все пак трябва да прецени дали мярка 2 включва друга форма на предимство, произтичащо от държавните ресурси.
- (157) При гореописаните обстоятелства евентуално по-малката вероятност държавата да възстанови дълговете към някои публични субекти, след като на новия дълг е предоставен статут на предварително приспадане, е само странично въздействие на въпросната регулаторна мярка. Основните цел и въздействие на изменението на въпросния закон са били да няма отказ от дълга на Ilva към държавата и по този начин да се облагодетелства Ilva. В допълнение на това, както беше отбелязано от италианските органи, статутът на заемите като подлежащи на предварително приспадане може също така да бъде предоставен съгласно общия закон за несъстоятелността (съображение 92) и съществуват емпирични доказателства в Италия за увеличаване на броя на кредитите за дружества в несъстоятелност, сключващи контролирани от Съда компромисни споразумения, след въвеждането на известни реформи след 2010 г., които постепенно са разширили обхвата на заемите, подлежащи на предварително приспадане ⁽⁶⁷⁾. Както беше потвърдено от Съда, косвеното отрицателно въздействие върху държавните приходи, произтичащо от регулаторни мерки, не представлява трансфер на държавни ресурси, когато това е присъща характеристика на

⁽⁶⁶⁾ Решение на Съда от 5 юни 2012 г., *Комисия/EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, т. 80—81.

⁽⁶⁷⁾ „Finanziamenti Alle Imprese in Crisi E Priorità Nel Rimborso: Gli Effetti Della Prededucibilità Nel Concordato Preventivo“ E.Brodi, L. Casolaro; Банка на Италия, Извънреден доклад № 387, септември 2017 г.

мярката ⁽⁶⁸⁾. Следователно, тъй като възможно отрицателно въздействие върху държавните заеми към Ilva е присъща функция на режима за предварително приспадане в производството по несъстоятелност в Италия, то не може да бъде средство за предоставяне на конкретно предимство от държавните ресурси за Ilva.

5.2.2.2. Заключение относно мярка 2

- (158) Комисията заключава, че мярка 2 не предоставя икономическо предимство на Ilva, произтичащо от държавните ресурси. Тъй като определените в член 107, параграф 1 от ДФЕС критерии са кумулативни, Комисията стига до заключението, че мярка 2 не представлява държавна помощ.

5.2.3. Мярка 3

5.2.3.1. Държавни ресурси и приписване на държавата

- (159) Що се отнася до държавния произход на мярката, Комисията отбелязва, че мярката се състои в гаранция по заем, предоставена от Министерството на икономиката и финансите.
- (160) Като се има предвид, че понятието за държава членка включва всички нива на публични органи, независимо дали става въпрос за национален, регионален или местен орган, Комисията стига до заключението, че мярката може да бъде приписана на държавата.
- (161) С държавните гаранции се излагат на риск държавни ресурси, тъй като в случай на иск за изплащане по гаранциите плащането се извършва чрез държавния бюджет. Точно поради тази причина, и противно на аргумента на италианските органи, дори и подходящо заплатените държавни гаранции включват държавни ресурси. В допълнение на това, както е показано по-долу, Комисията също така установи в настоящия случай, че тъй като определената от Италия гаранционна такса е под пазарните условия, Италианската държава също така се е отказала — и все още продължава да се отказва — от ресурси, които би получила при по-висока, съобразена с пазара гаранционна такса. Оценката на условията по държавна гаранция, включително заплатената за нея такса, може само да изключи възможността за установяване на икономическо предимство (ако те не съответстват на пазарните условия), но не и констатирането на държавни ресурси, което не се оспорва. Поради това Комисията заключава, че мярка 3 включва държавни ресурси.

5.2.3.2. Икономическо предимство

- (162) В съответствие с установената съдебна практика, за да се определи дали дадена държавна мярка представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, е необходимо, наред с другото, да се определи дали предприятието получател е получило икономическо предимство, което не би получило при нормални пазарни условия ⁽⁶⁹⁾.
- (163) Налице е икономическо предимство, когато финансовото положение на дадено предприятие се е подобрило вследствие на държавната намеса, предоставена при условия, различни от нормалните пазарни условия ⁽⁷⁰⁾. Въпреки това една намеса от страна на публичен орган не означава непременно предоставяне на предимство на получателя и като такава не представлява помощ, ако е извършена при нормални условия на пазара. С други думи, ако публичният орган действа както разумен оператор в условията на пазарна икономика би действал при сходни обстоятелства, няма наличие на държавна помощ.
- (164) Във връзка с това италианските органи твърдят, че получената от италианските органи премия за държавната гаранция е била определена съгласно препоръката на експерта на [...] ⁽⁷¹⁾. Като такова, възнаграждението за поетия от държавата риск според тях е в съответствие с възнаграждението, което разумен оператор в условията на пазарна икономика би поискал, и гаранцията не предоставя икономическо предимство на Ilva.
- (165) От своя страна, заинтересованите страни, които предоставиха мнения относно мярка 3, считат, че оператор в условията на пазарна икономика не би приел такива финансови условия. WV Stahl по-специално призовава Комисията да установи приложимата пазарна ставка и да възстанови сумата на несъвместимата помощ под формата на разлика между тази пазарна ставка и действителния процент, определен от италианските органи за Ilva.

⁽⁶⁸⁾ Решение на Съда от 13 март 2001 г., *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, т. 62. Решение на Съда от 17 март 1993 г., *Sloman Neptun Schiffahrts AG*, съединени дела C-72/91 и C-73/91, EU:C:1993:97, т. 20 и 21. Вж. също решение на Съда от 7 май 1998 г., *Viscido и други*., съединени дела C-52/97, C-53/97 и C-54/97, EU:C:1998:209, т. 13 и 14 и решение на Съда от 30 ноември 1993 г., *Kirsammer-Nack*, C-189/91, EU:C:1993:907, т. 17 и 18 относно факта, че неприлагането на определени разпоредби на трудовото право не представлява трансфер на държавни ресурси.

⁽⁶⁹⁾ Решение на Съда от 29 юни 1999 г., *DMT*, C-256/97, EU:C:1999:332, т. 22.

⁽⁷⁰⁾ Решение на Съда от 11 юли 1996 г., *SFEI и др.*, C-39/94, EU:C:1996:285, т. 60; Решение на Съда от 29 април 1999 г., *Испания/Комисия*, C-342/96, EU:C:1999:210, т. 41.

⁽⁷¹⁾ Вж. съображение 98 от настоящото решение.

- (166) Като предварителна забележка Комисията би искала да изтъкне, че по време на предоставянето на въпросната държавна гаранция Ilva е било в производство по несъстоятелност. Като такова то се е определяло като предприятие в затруднено положение съгласно точка 20, буква в) от Насоките за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение („Насоките за оздравяване и реструктуриране“) ⁽⁷²⁾.
- (167) В раздел 4.1. от Известието относно гаранциите Комисията обяснява, че „за предприятия в затруднено пазарен гарант би изискал висока премия в момента на предоставяне на гаранцията, в зависимост от очаквания процент на неизпълнение. Ако вероятността заемополючателят да не е в състояние да си изплати заема стане особено висока, тази пазарна степен може да не съществува и в изключителни обстоятелства елементът на помощ при гаранцията може да се окаже толкова висок колкото сумата, ефективно покрита от гаранцията“ ⁽⁷³⁾. Този подход е приет също така и от Съда, който е постановил, че когато държава дава гаранция по банков заем за дружество в затруднено положение „без подходящо възнаграждение“, гаранциите трябва да се разглеждат като помощ, равна на размера на гарантирания заем ⁽⁷⁴⁾.
- (168) В този контекст Комисията първо оцени дали настоящият случай представлява обстоятелства, при които вероятността заемополючателят да не може да изплати заема е толкова голяма, че цялата гарантирана сума на заема съставлява помощ. Предприятие в затруднено положение е предприятие, което изпитва сериозни икономически и финансови затруднения и което без намеса от страна на държавата почти сигурно ще преустанови дейността си в краткосрочен или средносрочен план. При тези обстоятелства е вероятно никой пазарен оператор да не предостави заем или гаранция на такова предприятие при какъвто и да било лихвен процент, така че всеки заем или гаранция от държавата за такова предприятие следва по принцип да представлява помощ, равна на цялата сума на (гарантирания) заем. Все пак това основно предположение трябва да бъде проверено с фактите за всеки отделен случай, а когато получателят в производство по несъстоятелност, също и съгласно правилата за несъстоятелността, приложими в съответната държава членка.
- (169) По отношение на последното Комисията отбелязва, че в италианския Закон за несъстоятелността за големи предприятия се отдава приоритет на погасяването от масата на несъстоятелността (*pre-deduzione*) на всеки нов заем, отпуснат по време на производството по несъстоятелност, пред заемите, отпуснати преди декларацията за несъстоятелност. Освен това, за разлика от заемите, отпуснати преди декларацията за несъстоятелност, лихва продължава да се начислява по заемите, отпуснати по време на производството по несъстоятелност. Тези разпоредби целят да стимулират потенциалните кредитори да подкрепят предприятието по време на неговото производство по несъстоятелност, за да се запази икономическата стойност на неговите активи в очакване на изхода от производството (оздравяване, продажба или ликвидация).
- (170) Самото съществуване на тези разпоредби показва, че кредиторите в някои случаи наистина се съгласяват да заемат нови парични суми на предприятия в производство по несъстоятелност (т.е. на предприятия в затруднено положение).
- (171) Това също така предполага, че мотивите на един заемодател или гарант при работата с кредиторополучател в затруднено положение могат да бъдат малко по-различни, отколкото в една нормална бизнес ситуация. От една страна, и в двете ситуации заемодателят или гарантът ще оцени вероятността заемополючателят да не може да върне заема. От друга страна, акцент може да бъде поставен, на първо място, върху вероятността за неизпълнение на задълженията на заемополючателя в една нормална бизнес ситуация, докато по-голямо внимание може да бъде отделено на загубата при неизпълнение („ЗПН“) на заема или гаранцията, когато става въпрос за заемополючатели, които е вероятно да изпаднат в неизпълнение в някакъв момент.
- (172) За дружества в производство по несъстоятелност, освен ако няма голяма вероятност дружеството да успее само да се реструктурира или да бъде придобито от нов инвеститор заедно с неговите задължения, загубата при неизпълнение на нов заем ще зависи основно от очакваната ликвидационна стойност на дружеството, за която заемодателят ще има приоритет на погасяване съгласно приложимите правила за предварително приспадане. В някои случаи очакваната ликвидационна стойност може да бъде ниска в сравнение със сумата на подлежащите на предварително приспадане задължения на дружеството. В тези случаи дружеството може да има затруднен достъп до частно финансиране и една публична гаранция е по-вероятно да предостави предимство, равно на цялата гарантирана сума. Въпреки това, в случаи с висока очаквана стойност на масата на несъстоятелността е възможно да има потенциал за бизнес за частните заемодатели (или гаранти), които имат опит в работата с рискови заеми.
- (173) В случая с Ilva успешното приключване на процеса на продажба показва, че пазарната стойност на активите на Ilva в непрекъсната експлоатация е останала висока, независимо от икономическите трудности на дружеството: тези активи действително са били продадени на цена от 1,8 милиарда евро. Тази сума не е особено изненадваща с оглед на конкурентните позиции на Ilva: заводът в Таранто е най-големият интегриран обект за производство на стомана в Южна Европа, а обектите на Ilva са стратегически разположени на важни маршрути за внос и износ и в близост до сърцето на втория най-голям пазар на стомана в Европа (Италия).

⁽⁷²⁾ ОВ С 249, 31.7.2014 г., стр. 1.

⁽⁷³⁾ ОВ С 155, 20.6.2008 г., стр. 10.

⁽⁷⁴⁾ Решение на Съда от 28 януари 2003 г., *Германия/Комисия*, С-334/99, EU:C:2003:55, т. 138.

- (174) Несъответствието между пазарната стойност на активите на Ilva и нейните слабите икономически резултати може да се обясни с няколко специфични за случая фактори, включително двата посочени по-долу:
- а) Производството на Ilva е било ограничено по административен път на 6 милиона тона, много под общия му производствен капацитет, поради екологични щети, които биха последвали, ако дружеството работи на пълната си производствена мощност с настоящото оборудване за опазване на околната среда. Тъй като стоманодобивните мощности, като завода в Таранто, са изключително капиталоемки с големи постоянни разходи, те трябва да бъдат експлоатирани близо до пълния си капацитет, за да бъдат рентабилни. Производственото ограничение, наложено на Ilva от основателни екологични съображения, неизбежно е довел до влошаване на неговата рентабилност. Въпреки това, с подходящите екологични инвестиции, Ilva би могло да се върне към по-оптимални нива на производство. Този потенциал обяснява защо активите на Ilva са останали ценни в очите на потенциалните инвеститори, готови да направят подходящите инвестиции.
 - б) Ilva е било под извънредно управление пет години — на първия етап поради проблеми с околната среда, а след това поради неговите финансови затруднения. Тъй като активите на Ilva не са били експлоатирани при нормални пазарни условия от няколко години, дружеството е изпитвало финансови затруднения без това да предполага, че тези активи не са могли да се експлоатират по един печеливш начин при нормални пазарни условия и с подходящо ниво на частни инвестиции.
- (175) Причините за финансовите затруднения на Ilva са били известни от дълго време. Тъй като те не са били свързани с присъщата стойност на активите на Ilva, те не са довели до отказване на участниците на пазара да изразят интерес към придобиването на активите на Ilva не само по време на скоростния процес на продажба, но също така и дълго време преди това ⁽⁷⁵⁾.
- (176) От това следва, че още по времето на предоставянето на държавната гаранция през април 2015 г., сравнително висока цена е можело да се очаква от продажбата или ликвидацията на активите на Ilva. Тъй като съгласно италианския Закон за несъстоятелността за големите предприятия новите заеми подлежат на предварително приспадане, тази продажна цена, вливаща се в масата на несъстоятелността, ще се използва приоритетно за погасяване на новите заеми (или гаранциите по тези заеми, ако бъдат активирани). Въз основа на информацията, предоставена от италианските органи, последователността на погасяване на дълговете на Ilva се е очаквало да бъде следната към момента на предоставяне на мярка 3 ⁽⁷⁶⁾:

Графика 1

Последователност на погасяване на задълженията на Ilva през април 2015 г.

[...]

- (177) Като се отчита разликата в размера между, от една страна, сумата на въпросния гарантиран заем (400 милиона евро) и, от друга страна, сумата на другите дългове със същия или по-висок приоритет на погасяване (приблизително [...] EUR), и стойността на масата на несъстоятелността на Ilva (1,8 милиарда евро, ако се има предвид цената, предложена в най-високата оферта от неотдавнашната процедура на продажба), Комисията стига до заключението, че един оператор в условията на пазарна икономика е можел да предостави заем или гаранция при подходящ лихвен процент на Ilva през периода на неговото затруднено положение.
- (178) Това заключение се потвърждава от факта, че Ilva е продължило да има достъп до частно финансиране по време на неговото производство по несъстоятелност. В момента на предоставяне на държавната гаранция (края на април 2015 г.) Ilva е имало най-малко три отворени кредитни линии от частни банки: [...] EUR с [...] ⁽⁷⁷⁾, [...] EUR с [...] и [...] EUR с [...]. Тези заеми са били факторинг линии, които имат различен профил на риска в сравнение със заема от 400 милиона евро, гарантиран от Италианската държава. Въпреки това, съществуването на тези кредитни линии представлява допълнителен показател, че Ilva не е било в такава ситуация, в която никой кредитор при каквото и да било лихвен процент никога не би се съгласил да финансира неговата дейност.
- (179) От горепосочените доказателства следва, че настоящият случай не представлява обстоятелства, при които достъпът на получателя до частно финансиране може да се изключи, така че елементът на помощ в публичен заем или гаранция следва да се счита за държавна помощ в размера на целия заем или гаранция.

⁽⁷⁵⁾ Съгласно пресата ArcelorMittal, Marcegaglia и Arvedi всичките производители на стомана, например, са заявили интерес да придобият активите на Ilva още през есента на 2014 г.; вж. <http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-11-13/ilva-decisivo-ruolo-stato-063904.shtml?uuid=ABDP2MDC>.

⁽⁷⁶⁾ Тази информация беше предоставена от италианските органи въз основа на вътрешен анализ, извършен от Ilva и неговите финансови консултанти, без да се засягат окончателните заключения на съда в Милано относно приоритета на погасяване на всеки дълг.

⁽⁷⁷⁾ След влизането на Ilva в производство по несъстоятелност [...] е намалило размера на линията до [...] от първоначалната ѝ стойност от [...] EUR.

- (180) След това Комисията оцени дали финансовите условия на предоставената на Ilva публична гаранция по заема от 400 милиона евро, подходящо компенсират риска, поет от държавата. Във връзка с това Комисията припомня Известието относно гаранциите: „за предприятия в затруднение пазарен гарант би изискал висока премия в момента на предоставяне на гаранцията, в зависимост от очаквания процент на неизпълнение“.
- (181) В настоящия случай държавната гаранция е била предоставена с годишна премия от 3,12 %. Тази премия е била определена въз основа на становището на [...].
- (182) Противно на италианските органи, Комисията счита, че в становището на [...] не се оценява правилно възнаграждението, което разумен оператор в условията на пазарна икономика би поискал в замяна на своята гаранция, тъй като в становището на [...] не се предоставя подходяща оценка на вероятността гаранцията да бъде активирана и да бъде възстановена, ако бъде активирана. В действителност, становището на [...] изцяло се основава на погрешното предположение, че заемът от 400 милиона евро, отпуснат на Ilva, ще бъде прехвърлен на ново дружество („NewCo“), експлоатиращо активите на Ilva при по-добри условия. В становището на [...] се прави задълбочена оценка на кредитоспособността на това хипотетично ново дружество NewCo и се стига до заключението, въз основа на очаквания кредитен рейтинг на NewCo, че Италианската държава следва да приложи гаранционна премия в диапазона от 1,53 до 3,12 %. Въпреки това, по време на предоставянето на гаранцията не е имало причина да се приеме, че заемът от 400 милиона евро ще се прехвърли автоматично на хипотетичен нов собственик на активите на Ilva ⁽⁷⁸⁾. В този контекст италианските органи е следвало да оценят кредитоспособността на Ilva (а не на хипотетичен приобретател) и да оценят загубата при неизпълнение на заема въз основа на това.
- (183) Тъй като становището на [...] не можеше да се използва, за да се прецени дали определената от Италианската държава премия подходящо компенсира риска, Комисията трябваше да потърси референтни проценти, прилагани спрямо дружества в подобно финансово положение като Ilva. В съответствие с установената и актуална практика за вземане на решения за дружества в производство по несъстоятелност и предназначени за продажба ⁽⁷⁹⁾ Комисията счита, че без наличен алтернативен кредитен рейтинг и с оглед на неговото определяне като предприятие в затруднено положение, рейтингът на Ilva в най-добрия случай е CCC (вж. също съображение 189). Ето защо Комисията събра финансови данни от базата данни на *S&P Capital IQ Platform* ⁽⁸⁰⁾ относно спредовете по суаповете за кредитно неизпълнение (СКН), както и относно доходността по облигациите за дружества с рейтинг CCC+, D или SD към датата на предоставяне на мярка 3.
- (184) СКН е споразумение за финансов суап, че продавачът на СКН ще компенсира купувача (обикновено кредитора по референтния заем) в случай на необслужване на заема (от длъжника). С други думи, продавачът на суаповете за кредитно неизпълнение осигурява купувача срещу неизпълнение по определен референтен заем. Този инструмент като такъв е подходящ за даване на индикация за това каква ще бъде рисковата премия/гаранционната такса, която един оператор в условията на пазарна икономика би изискавал, за да обезпечи риска от необслужване на заем. Събраните данни по 11 съображения, на разположение през май 2015 г., показват спредове на суаповете за кредитно неизпълнение с падежи от десет години, които варират от 6,3 до 277,7 % с медианна стойност от 17,6 %.
- (185) Доходността по облигациите дава добра представа за цялостните разходи по заемите (цената на привлечения капитал) за дружество, която е лихвен процент и гаранционна премия като цяло в проценти. Събраните данни по 8 съображения, на разположение през май 2015 г., показват проценти между 5,3 и 35,6 % с медианна стойност от 17,0 % за облигациите с 10-годишен падеж. Само две констатации са били на разположение за облигациите с двадесет и пет годишен срок до падежа: в тези констатации е посочен процент от 14,2 %.
- (186) Както показват анализирания данни, разходите по финансирането за дружества с кредитен рейтинг CCC+, D или SD към датата на предоставяне на мярка 3 са били значително по-високи от това, което Ilva е получило благодарение на държавната гаранция. И наистина, Ilva е успяло да получи заем на обща цена (лихва от [...] + гаранционна премия от 3,12 %) от [...], докато пазарните данни показват обща цена близо до 17 % през същия период.
- (187) Тази проверка на правдоподобността показва, че държавната гаранция, определена като мярка 3, предоставя икономическо предимство на Ilva, което Ilva не би получило при пазарни условия. Тази констатация е в съответствие с мнението на конкурентите (вж. съображение 118). След като се установи наличието на икономическо предимство, което не е на разположение при пазарни условия, идва въпросът за неговото количествено определяне.

⁽⁷⁸⁾ В действителност, заемът няма да бъде прехвърлен на приобретателя на активите на Ilva — ArcelorMittal.

⁽⁷⁹⁾ Вж. *ex multis* и за последните такива окончателни решения на Комисията по дела: SA.38544 Kem One (28 юли 2015 г.), SA.38545 Morgy Global (6 ноември 2015 г.), SA.38644 Brandt Groupe (21 март 2016 г.).

⁽⁸⁰⁾ <https://www.capitaliq.com>

- (188) Както е обяснено по-горе, Комисията успя да събере някои указания за пазарните ставки по гаранциите за съответния период. Въпреки това тези данни са били извлечени от дружества, които не са напълно сравними с Ilva, и от финансови инструменти, които са различни от заема и гаранцията, получени от Ilva, и следователно не могат да служат сами по себе си като подходяща база за сравнение за установяване на точния пазарен процент за въпросната гаранция с необходимото ниво на точност. По време на разследването също не бяха открити актуални ставки за лихвените проценти по заеми от подобно естество за Ilva със или без държавната гаранция или пазарни проценти за последната гаранция. При тези обстоятелства в Известието относно гаранциите се посочва, че потенциалното предимство, свързано с предоставянето на гаранция (съответстващо на елемента на потенциална помощ) следва да се изчислява като разлика между специфичния пазарен лихвен процент, който получателът би трябвало да плати без гаранцията, и получения благодарение на държавната гаранция лихвен процент, след като се отчетат всички направени изплащания на премии.
- (189) Комисията счита за разумно да вземе предвид също и Съобщението от 2008 г. относно референтните и скотовите лихвени проценти с цел определяне на ориентир за пазарния лихвен процент по въпросния заем. Във връзка с това кредитоспособността (кредитният рейтинг) на Ilva изглежда е най-ниският от петте възможни рейтинга, предвидени в Съобщението от 2008 г., а именно „Лош/Финансови затруднения (ССС и по-нисък)“. Освен това към заема не е имало обезпечение, предоставящо на заемодателите (или на гаранта) достатъчно ликвидно, евентуално прехвърляемо и незабавно изпълнимо право над активите на Ilva в случай на неизпълнение. Въз основа на това Комисията счита, че пазарният лихвен процент по заема плюс гаранцията, представляваща мярка 3, трябва да бъдат изчислени за заема като сумата от подходящ базов процент плюс 1 000 базисни пункта, както е определено в Съобщението от 2008 г.
- (190) Що се отнася до подходящия базов процент, в Съобщението от 2008 г. се препоръчва да се използват 1-годишни проценти от паричните пазари (т.е. в случая с Италия: процента на 1-годишния Euribor), като Комисията си запазва правото да използва по-къси или по-дълги срокове до падежа, адаптирани към определени случаи. В настоящия случай Комисията счита, че много дългият срок до падежа на заема от 400 милиона евро, обект на държавната гаранция, оправдава избора на базов процент в съответствие с този дълъг срок до падежа. Поради това Комисията решава да приложи суапов процент, съответстващ на среднопретеглената продължителност на гарантирания заем. Тъй като профилът на погасяване на заема от 400 милиона евро дава среднопретеглена продължителност от 14,86 години, подходящият базов процент следва да бъде 15-годишния суапов процент. На 27 май 2015 г., т.е. по времето на предоставянето от трите частни кредитора на заема от 400 милиона евро, суаповият процент за облигациите с 15-годишен срок до падежа е бил 1,18 % ⁽⁸¹⁾. Въз основа на това пазарният лихвен процент, определен в Съобщението от 2008 г., е 1,18 % + 1 000 базисни пункта, т.е. 11,18 %.
- (191) Сумата на предимството, свързана с предоставената от държавата гаранция, трябва да бъде изчислена отделно за заема съгласно следната методология: разликата между i) лихвения процент, изчислен както е обяснено в съображение 190, приложен спрямо главницата на заема, и ii) общия финансов разход по гарантирания заем, изчислен като сума от лихвения процент, прилаган от банките спрямо главницата на заема, и гаранционната премия, приложена от държавата, изчислени и приложени за периода, през който сумите са били предоставени на разположение на Ilva.

5.2.3.3. Избирателност

- (192) Държавната гаранция, определена като мярка 3, е *ad hoc* мярка за подкрепа, предоставена в полза на едно единствено предприятие: Ilva. Като такава мярка 3 е избирателна.

5.2.3.4. Заключение относно мярка 3

- (193) Тъй като мярка 3 отговаря на всички критерии, определени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, Комисията стига до заключението, че тя представлява държавна помощ, размерът на която може да се определи въз основа на методологията, описана в съображение 191.

5.2.4. Мярка 4

- (194) В решението за откриване на процедурата Комисията зае предварителното становище, че споразумението за уреждане на спорове между Fintecna и Ilva може да бъде приписано на Италианската държава и включва държавни ресурси. Комисията също така изрази съмнения относно това дали като е приело да уреди един дългосрочен спор през март 2015 г., непосредствено след като Ilva е било обявено в несъстоятелност, Fintecna е взело рационално решение, което оператор в условията на пазарна икономика би взел в подобна ситуация.
- (195) Въз основа на съображенията, получени по време на официалната процедура, Комисията първо оцени дали решението за уреждане на спора е било действително рационално от гледна точка на един пазарен оператор, т.е. дали това решение предоставя икономическо предимство на Ilva.

⁽⁸¹⁾ Съгласно данни, събрани от Комисията в базата данни на S&P Capital IQ.

5.2.4.1. Икономическо предимство

- (196) Както вече беше посочено в съображение 163, не е задължително обаче намесата на публичен орган да предоставя предимство на получателя и следователно тя не представлява помощ, ако се извършва при нормални пазарни условия, с други думи, ако публичният орган е действал така, както би постъпил разумен оператор в условията на пазарна икономика в подобна ситуация.
- (197) Първо, в задълбочената оценка Комисията оцени обстоятелствата, при които Fintecna е взело решение да уреди спора с Ilva след дълъг период от време, като е платило 156 милиона евро. При вземането на решението да уреди спора Fintecna трябва да е взело предвид икономическата ситуация към момента, в който е решило да уреди спора, нивото на риска и бъдещите очаквания ⁽⁸²⁾.
- (198) Във връзка с това Комисията отбелязва, че направеното и поето от държавата членка задължение като продавач преди приватизацията по принцип не подлежи на оспорване и че по отношение на сумата за уреждане на сметките, т.е. 156 милиона евро, Fintecna като разумен кредитор е изчислило своята експозиция към Ilva през 2011 г. и е коригирало тези изчисления през 2014 г. Изчисленията са показали експозиция от [...] EUR, т.е. коригираната сума от [...] EUR през 2014 г. С цел да се оценят правилно правните рискове, Fintecna е поръчало изготвянето на две правни становища, като и в двете, независимо едно от друго, е потвърдено, че 156 милиона евро е било приемлива сума в рамките на максималното ограничение, определено в приватизационния договор ([...] EUR без лихви или [...] EUR с включени лихви) и очакваната потенциална експозиция ([...] EUR през 2014 г.).
- (199) Fintecna е взело решението да уреди сметките в контекста на Декрет-закон № 1/2015, което е довело до споразумението между двете страни. Предвид предоставената от независими правни съветници разумна оценка на рисковете, които биха настъпили в случай на обявяване на Ilva в несъстоятелност, самият факт, че Fintecna е решило да уреди сметките едва след това, а не преди приемането на горепосочения декрет-закон, не променя определеното на решението да се уредят сметките като рационално решение, което оператор в условията на пазарна икономика би взел в подобна ситуация. И действително, разумен оператор, който се стреми да избегне загуба, може да предпочете да разреши даден спор по взаимно съгласие вместо да прибегва до съдия или арбитър след продължителен съдебен процес при обстоятелства, при които неговата отговорност не се поставя под въпрос като такава и неговата експозиция може да доведе до суми между [...] и [...], по-високи от сумата за незабавно уреждане на сметките. Допълнителното отлагане на споразумението за уреждане на сметки изглежда не би довело до по-добър финансов резултат за Fintecna.
- (200) Като има предвид факта, че предприетите от Fintecna стъпки съответстват на поведението на рационален оператор в условията на пазарна икономика и че процесът, предшестваш решението, отразява разумния подход, който Fintecna е възприело към сумата за евентуално уреждане на сметките с Ilva, Комисията стига до заключението, че плащането на по-малка сума от собствените изчисления е по принцип разумно решение на частен пазарен оператор при уреждане на сметки и като такова не може да предостави предимство на Ilva.

5.2.4.2. Заключение относно мярка 4

- (201) Комисията доказва, че мярка 4 не предоставя икономическо предимство на Ilva. Тъй като определения в член 107, параграф 1 от ДФЕС критерии са кумулативни, Комисията стига до заключението, че мярка 4 не представлява държавна помощ.

5.2.5. Мярка 5

5.2.5.1. Държавни ресурси и приписване на държавата

- (202) Що се отнася до държавния произход на мярката, Комисията отбелязва, че мярката се състои в заем, предоставен от Министерството на икономиката и финансите чрез ресурси от държавния бюджет.
- (203) Като се има предвид, че понятието за държава членка включва всички нива на публични органи, независимо дали става въпрос за национален, регионален или местен орган, Комисията стига до заключението, че мярката може да бъде приписана на държавата и включва прехвърляне на държавни ресурси.

5.2.5.2. Икономическо предимство

- (204) В своите съображения относно решението за откриване на процедурата WV Stahl приканва Комисията да осигури бързо възстановяване на държавната помощ, предоставена под формата на заеми за Ilva под пазарните условия, въз основа на разликата между определения лихвен процент и пазарния процент, когато заемите са били отпуснати (вж. съображение 120). За установяването на икономическо предимство в мярка 5 Комисията счита, че може да се приложи същата логика като при мярка 3, независимо от двете основни фактически различия между двете мерки.

⁽⁸²⁾ Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 29 март 2007 г., *Scott/Комисия*, T-366/00, EU:T:2012:649, т. 158.

- (205) Първата фактическа разлика е, че мярка 5 е публичен заем, докато мярка 3 е държавна гаранция по синдикиран заем. Въпреки това тази фактическа разлика не въздейства върху обосновката, развита в съображения 166—179, която важи в еднаква степен за заем и за гаранция.
- (206) Втората фактическа разлика е датата на предоставяне: 30 април 2015 г. за мярка 3 срещу 15 декември 2015 г. за мярка 5. Въпреки това Комисията счита, че изложените в съображения 166—179 доводи важат и към датата на предоставяне на мярка 5: през декември 2015 г. ликвидационната стойност на активите на Ilva все още е можело да се очаква да бъде висока, а съвкупната стойност на подлежащите на предварително приспадане вземания се е увеличила с 400 милиона евро (т.е. стойността на мярка 3), в сравнение с април 2015 г., като е достигнала обща стойност от приблизително [...] EUR — все още значително под масата на несъстоятелността от 1,8 милиарда евро, която би могла да се очаква. Освен това в Декрет-закон № 191/2015 се дава по-висок приоритет на погасяване на мярка 5, отколкото на другите вземания, подлежащи на предварително приспадане, както е показано на графика 2, което увеличава допълнително потенциалната загуба при неизпълнение на мярка 5.

Графика 2

Последователност на погасяване на задълженията на Ilva през декември 2015 г.

[...]

- (207) С оглед на гореизложеното изглежда, че загубата при неизпълнение на заема все още е била сравнително висока, и Комисията стига до заключението, че е възможно в предоставянето на заем за Ilva да има бизнес потенциал за един частен заемодател, който има опит в работата с рискови заеми.
- (208) Както при мярка 3, Комисията след това оцени дали финансовите условия на публичния заем подходящо компенсират риска, поет от държавата. По същите причини както и за мярка 3, Комисията счита, че в становището на [...] не се предоставя подходящ метод за определяне на това дали годишният лихвен процент, поискан от държавата (2,94 %), е подходящ. Поради това Комисията събра подобни публични данни както за мярка 3 (спредове по СКН и доходност по облигации) от базата данни на S&P Capital IQ Platform ⁽⁸³⁾, съответстващи обаче на датата на предоставяне на мярка 5.
- (209) Събраните данни по 14 съображения, на разположение през декември 2015 г., показват спредове по СКН за срокове до падежа от пет години, вариращи от 6,2 до 300,5 % с медианна стойност от 44,1 %, и спредове по СКН за срокове до падежа от една година, вариращи от 3,0 % до 648 % с медианна стойност от 32,7 %.
- (210) Събраните данни по 31 съображения, на разположение през декември 2015 г., показват лихвени проценти по облигации между 2,2 % и 99,0 % с медианна стойност от 17,6 % за облигациите с 10-годишен срок до падежа.
- (211) Както показват анализираните данни, разходите по финансирането за дружества с кредитен рейтинг CCC+, D или SD към датата на предоставяне на мярка 5 са били значително по-високи от това, което Ilva е получило чрез държавата. И действително, начислената лихва по заема за Ilva е била при годишен процент от 2,94 %, докато пазарните данни показват много по-висока обща цена през същия период.
- (212) Както за мярка 3, тази проверка на правдоподобността показва, че публичният заем, определен като мярка 5, предоставя икономическо предимство на Ilva, което Ilva не би получило при пазарни условия. След като се установи наличието на икономическо предимство, което не е на разположение при пазарни условия, идва въпросът за неговото количествено определяне.
- (213) Като следва същата логика както при мярка 3, *mutatis mutandis*, Комисията реши да вземе предвид също така и Съобщението от 2008 г. Това накара Комисията да определи подходящия пазарен процент за количественото определяне на елемента на помощ в отпуснатия без обезпечение заем на 10,06 %, изчислен като сумата от базов лихвен процент от 0,06 %, съответстващ на 1-годишен Euribor към 15 декември 2015 г., и кредитен марж от 1 000 базисни пункта.
- (214) Сумата на предимството, свързана с публичния заем, определен като мярка 5, трябва да бъде изчислена като разликата между i) лихвения процент, изчислен съгласно обясненията в съображение 213, приложен спрямо главницата на заема, и ii) действителния лихвен процент, дължим от Ilva, изчислен и приложен за периода, през който сумите са били предоставени на разположение на Ilva.

5.2.5.3. Избирателност

- (215) Държавният заем, определен като мярка 5, е *ad hoc* мярка за подкрепа, предоставена в полза на едно единствено предприятие: Ilva. Като такава мярка 5 е избирателна.

⁽⁸³⁾ <https://www.capitaliq.com>

5.2.5.4. Заключение относно мярка 5

- (216) Тъй като мярка 5 отговаря на всички критерии, определени в член 107, параграф 1 от ДФЕС, Комисията стига до заключението, че тя представлява държавна помощ, размерът на която може да се определи въз основа на методологията, описана в съображение 214.

5.3. Неправомерност на помощта

- (217) Мерки 3 и 5 представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, които са били приведени в действие без предварително уведомяване на Комисията в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС. Като такива тези мерки са били предоставени неправомерно.

5.4. Съвместимост на помощта с вътрешния пазар

- (218) Забраната за държавна помощ не е нито абсолютна, нито безусловна. По-специално, параграфи 2 и 3 от член 107 от ДФЕС представляват правните основания, които дават възможност някои мерки за помощ да бъдат считани за съвместими с вътрешния пазар. Тъй като те считат, че разследваните мерки не представляват държавна помощ, италианските органи не са посочили никакви основания за тяхната съвместимост.
- (219) Ето защо Комисията ще оцени по собствена инициатива дали мерките за държавна помощ, предоставени на Ilva, т.е. мерки 3 и 5, могат да се обявят за съвместими с вътрешния пазар въз основа на някои от тези възможни правни основания.
- (220) Комисията отбелязва, че дерогациите в член 107, параграф 2 от ДФЕС определено не са приложими. От дерогациите в параграф 3 от същия член единствено букви а) и в) биха могли да се окажат полезни. Действително, в буква а) се предвижда, че като съвместими с вътрешния пазар може да се считат помощите за насърчване на икономическото развитие на региони, където жизненото равнище е необичайно ниско или където има високо равнище на непълна заетост. От своя страна в буква в) се предвижда, че помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес, също може да бъдат считани за съвместими с вътрешния пазар.
- (221) Що се отнася до буква а) от член 107, параграф 3 от ДФЕС, предприятията от стоманодобивния сектор, като Ilva, не са допустими за регионална помощ съгласно точка 9 от Насоките за регионална държавна помощ⁽⁸⁴⁾. Следователно това правно основание не може да се прилага спрямо разследваните мерки.
- (222) Що се отнася до буква в) от член 107, параграф 3 от ДФЕС, Комисията не вижда рамка или насоки относно прилагането на член 107, параграф 3, които могат да се приложат спрямо оценяваните мерки. По-специално предприятията от стоманодобивния сектор като Ilva не отговарят на условията за помощ за оздравяване и реструктуриране съгласно точка 18 от Насоки за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение⁽⁸⁵⁾. Тъй като то се определя като предприятие в затруднено положение съгласно точка 20, буква в) от Насоките за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение, Ilva също не отговаря на условията за помощ за опазване на околната среда съгласно точка 16 от Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика⁽⁸⁶⁾.
- (223) С оглед на горепосоченото, Комисията стига до заключението, че предоставените на Ilva мерки за държавна помощ не са съвместими с вътрешния пазар.

5.5. Възстановяване на помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар

- (224) Съгласно ДФЕС и установената съдебна практика на Съда на ЕС, когато Комисията установи, че помощта е несъвместима с вътрешния пазар, Комисията е компетентна да реши, че съответната държава трябва да отмени или да измени помощта⁽⁸⁷⁾. Съдът също така нееднократно е постановявал, че задължението на дадена държава членка да отмени помощ, счетена от Комисията за несъвместима с вътрешния пазар, цели да възстанови съществуващото преди това положение⁽⁸⁸⁾.
- (225) В този контекст Съдът е постановил, че целта е постигната, когато получателят е изплатил сумите, предоставени чрез неправомерна помощ, като по този начин се е отказал от предимството, с което се е ползвал спрямо конкурентите си на пазара, и ситуацията отпреди плащането на помощта е възстановена⁽⁸⁹⁾.

⁽⁸⁴⁾ ОВ С 209, 23.7.2013 г., стр. 1.

⁽⁸⁵⁾ ОВ С 249, 31.7.2014 г., стр. 1.

⁽⁸⁶⁾ Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г. (ОВ С 200, 28.6.2014 г., стр. 1).

⁽⁸⁷⁾ Решение на Съда от 12 юли 1973 г., *Комисия/Германия*, С-70/72, ЕУ:С:1973:87, т. 13;

⁽⁸⁸⁾ Решение на Съда от 14 септември 1994 г., *Испания/Комисия*, С-278/92, С-279/92 и С-280/92, ЕУ:С:1973:87, т. 75.

⁽⁸⁹⁾ Решение на Съда от 17 юни 1999 г., *Белгия/Комисия*, С-75/97, ЕУ:С:1999:311, т. 64 и 65.

- (226) В съответствие със съдебната практика, в член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета ⁽⁹⁰⁾ се предвижда: „Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от бенефициера“.
- (227) Следователно, предвид факта, че въпросните мерки са били приложени в нарушение на член 108 от Договора и трябва да се считат за неправомерна и несъвместима помощ, средствата трябва да бъдат възстановени, за да се възстанови положението, съществувало на пазара преди тяхното предоставяне. Възстановяването следва да обхваща периода от възникването на предимството за получателя, т.е. когато помощта е предоставена на разположение на получателя, до момента на действителното ѝ възстановяване, а в подлежащите на възстановяване суми се включват лихвите, начислени до действителното възстановяване.
- (228) Въз основа на гореизложената оценка в раздели 5.2.3. и 5.2.5., елементът на помощ в мерки 3 и 5 трябва да бъде възстановен, както следва:
- а) За мярка 3 — разликата между i) лихвеният процент, изчислен както е обяснено в съображение 190, приложен спрямо главницата на заема, и ii) общия финансов разход по гарантирания заем, изчислен като сума от лихвения процент, прилаган от банките спрямо главницата на заема, и гаранционната премия, приложена от държавата, изчислени и приложени за периода, през който сумите са били предоставени на разположение на Ilva.
- б) За мярка 5 — разликата между i) лихвения процент, изчислен съгласно обясненията в съображение 213, приложен спрямо главницата на заема, и ii) действителния лихвен процент, дължим от Ilva, изчислен и приложен за периода, през който сумите са били предоставени на разположение на Ilva.
- (229) В съответствие с принципа на лоялно сътрудничество съгласно член 4, параграф 3 от ДФЕС, Италия трябва да представи на Комисията в срок от два месеца от датата на уведомлението за настоящото решение точната сума на помощта, предоставена на Ilva, като се вземат предвид по-специално помощта под формата на заеми, действителните дати на плащане или погасяване, както и всички други съответни обстоятелства, докладвани от Италия. Във всички случаи сумите за възстановяване трябва да включват дължимите лихви до действителното им възстановяване.
- (230) В рамките на същия двумесечен срок Италия трябва да информира Комисията за отстраняването на бъдещи икономически предимства, произтичащи от мерки 3 и 5. За тази цел Италия следва да гарантира, че съответните общи разходи за финансиране и лихвените проценти най-малкото съответстват на пазарните лихвени проценти, посочени в съображения 190 и 213. Всяка сума, предоставена на разположение преди корекцията на лихвените проценти, ще остане помощ, несъвместима с вътрешния пазар, и като такава ще подлежи на възстановяване, заедно с лихвите, начислени до датата на възстановяване.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (231) Комисията установи, че Италия неправомерно е привела в действие мерки 3 и 5, посочени в раздели 2.2.3 и 2.2.5 от настоящото решение, в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС.
- (232) Комисията стига до заключението, че елементът на помощ в мерки 3 и 5 е несъвместим с вътрешния пазар и трябва да бъде възстановен от получателя Ilva, заедно с лихвата за възстановяване,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Следните мерки, предмет на настоящото решение, не представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз:

- а) прехвърлянето на активите в размер на 1,1 милиарда евро, запорирани по време на наказателното производство срещу предишните собственици на Ilva, извършено съгласно частното споразумение за уреждане на сметки, постигнато с Ilva;
- б) Декрет-закон № 101/2013 от 11 август 2014 г. и член 12, параграф 5 от него относно подлежащите на предвабително приспадане заеми, приложен спрямо частен заем в размер на 250 милиона евро;
- в) споразумението за уреждане на сметки относно сумата от 156 милиона евро, постигнато между Fintecna и Ilva на 5 март 2015 г. въз основа на Декрет-закон № 1/2015 от 4 март 2015 г.

⁽⁹⁰⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

Член 2

Другите мерки, предмет на настоящото решение, приведени неправомерно в действие от Италия в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, представляват несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ:

- а) предоставянето на Ilva, чрез министерско постановление от 30 април 2015 г. съгласно Декрет-закон № 1/2015, на държавната гаранция върху заем от 400 милиона евро;
- б) предоставянето на Ilva, чрез министерско постановление от 15 декември 2015 г. съгласно Декрет-закон № 191/2015, на заем от държавата в размер на 300 милиона евро.

Член 3

1. Италия възстановява от получателя несъвместимата помощ, предоставена въз основа на посочените в член 2 мерки.
2. Сумите, които трябва да бъдат възстановени, включват лихвите от датата, на която са били предоставени на разположение на получателите, до датата на действителното им възстановяване.
3. Лихвата ще бъде изчислена с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията ⁽⁹¹⁾ и Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията ⁽⁹²⁾ за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004.
4. Италия ще коригира всички неизплатени плащания на помощ по мерките, посочени в член 2, в съответствие с пазарните условия, посочени в съображения 190 и 213 от настоящото решение, в срок от два месеца след датата на нотифициране за настоящото решение.

Член 4

1. Възстановяването на предоставената помощ въз основа на мерките, посочени в член 2, се извършва незабавно и ефективно.
2. Италия гарантира изпълнението на настоящото решение в срок от четири месеца, считано от датата на неговото нотифициране.

Член 5

1. В срок от два месеца от нотифицирането за настоящото решение Италия предоставя следната информация:
 - а) подробно описание на вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на настоящото решение;
 - б) документи, доказващи, че на получателя е наредено да възстанови помощта;
 - в) документи, доказващи, че са били направени корекциите, посочени в член 3, параграф 4 от настоящото решение.
2. Италия редовно информира Комисията за напредъка по националните мерки, предприети в изпълнение на настоящото решение, до пълното възстановяването на помощта, която е предоставена въз основа на посочените в член 2 мерки. При поискване от страна на Комисията тя незабавно представя информация за вече предприетите и планираните мерки за спазване на разпоредбите на настоящото решение. Тя предоставя също и подробна информация относно размера на помощта и лихвите по възстановяването, които вече са възстановени от получателя.

⁽⁹¹⁾ Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽⁹²⁾ Регламент (ЕО) № 271/2008 на Комисията от 30 януари 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 за прилагането на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 82, 25.3.2008 г., стр. 1).

Член 6

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на 21 декември 2017 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Член на Комисията
